

Nr.8 (55) februarie 1992

Pop Rock

&

Show

GLASAMENTELE P.R.&S. PE ANUL 1991 (I)

Acest număr
il dedicăm
în primul rînd
cititoarelor
noastre

DE CITIT

Dialog cu
Laura Stoica
Eddie Van Halen
Intermediem
prietenii
Video-film
la zi

Calendarul muzical pe luna martie

Rock la
studenții
bucureșteni
Cronica
sentimentală
IRIS
La Buzău
muzica-i
acasă
Michael
Jackson și
The Beatles
Cite ceva din
"Billboard"

Laura Stoica

Betty Boo

Aretha Franklin

Chaka Khan

Nena

Neneh Cherry

Vixen

Diana Ross

de toate DE TOATE de toate DE TOATE

• Mai intii in spiritul fair-play-ului care domină existența acestei reviste, mulțumim colegului Cornelius Medvedov pentru frumoasele cuvinte publicate in *Expres Magazin* in paginile 16-17, pe care le realizază împreună cu Valeria Baciu. Paginile consacrate micului ecran depășesc cu mult ideea unui simplu program TV. Semn că se poate colabora între profesioniști, uitind de concurență, în favoarea cititorului. • Piese recomandate de „Billboard” pentru omotori de rock (ele sunt incluse in Album Rock Tracks): Ghost Of A Chance - Rush, Mama, I'm Coming Home - Ozzy Osbourne, Tears In Heaven - Eric Clapton, Alive - Pearl Jam, Hit Between The Eyes (din coloana sonoră a filmului Freejack) - Scorpions, Everything About You - Ugly Kid Joe, Come As You Are - Nirvana, Jesus He Knows Me - Genesis, Sax And Violins - Talking Heads (pe locul 3 la Modern Rock Tracks, în urmă cu două săptămâni). • Solistul-actor Ruben Blades intenționează să candideze la președinție în țara sa natală, Panama (afilat din revista Rolling Stone din 6 februarie 1992). • George Michael a anunțat lansarea albumului anunțat, „Listen Without Prejudice, vol. II”, pentru că este preocupat de dans. Lucrează intens la „Extended Play Thing”, un L.P. de dans care va conține două piese din concert și 7 de studio cu titluri optimiste, antrenante ca

„Happy” sau „Crazy Man Dance”. • Vom fi prezenti la ORFEUL DE AUR de la Varna (3-7 iunie 1992) cu o formație și un solist (o solistă). În clipa în care astăzi, prin bunăvoie, lui Mihai Constantinescu, nouă director de la Artxim-Romstar, vă informăm • Din aceeași surse, privind, de astă dată Festivalul Internațional București '92, am aflat și cele 14 titluri care vor concura la secția de compozitie. Deocamdată doar numele

La concursul de interpretare o listă a fost concepută de Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor iar a doua piesă va fi la alegeră. Probabil că vom fi reprezentanți de trei soliste. Organizatorii încă nu s-au decis. Oricum Festivalul se va televiza ceea ce înseamnă deza un succes. Nesigură venirea grupului SNAP (depinde de apariția unui/unor sponsor capabili). Nu va veni austriacul Falco, tot din motive financiare. Cei care

„Non e facile essere uomini” pentru Toto Cutugno au apărut în Italia luna trecută • Cele mai vândute albume în Italia (înă la 10.12.1991) conform listei publicate in *Musica e Discchi*: 1. Maliconia - Marco Masini (830 000 de exemplare), 2. Benvenuti in paradiso - Antonello Venditti (600 000), 3. On Every Street - Dire Straits (520 000) 4. The Soul Cages - Sting (500 000), 5. Greatest Hits II - Queen (500 000), s.a.m.d. • Compania de Sunet ne informează că în curind vor apărea casete cu albumul „Vino, Doamne”. Este bine să precizăm, pentru viitorii cumpărători și distribuitori că discul lui Valeriu Sterian și Compania de Sunet NU FACE PARTE din seria „Cintecile golanilor”, serie realizată de altă casă de discuri particulară, IRIMAG. • Artiștii anului după „Borsa Disco 1991” (Italia). Solisti: 1. Raf. 2. Marco Masini. 3. Claudio Bisio. 4. Riccardo Cocciante. 5. Umberto Tozzi. Soliste: 1. Crystal Waters, 2. Joy Salinas, 3. Tina Turner. 4.

Madonna. 5. Whitney Houston. Grupuri: 1. Enigma. 2. Guns N'Roses. 3. Simple Minds. 4. Banderas. 5. Tazenda. Aceasta-i situația la „singles”. La albu-m Marco Masini se află în frunte iar Tina Turner și R.E.M. la celelalte categorii.

a.e.

Concert pentru Rond, Timpuri Noi, Secret și o tobă mare, spartă

„Evenimentul” a avut loc vineri 21 februarie la Casa de Cultură a Sudenților din București.

Gerul de afară se strecu- rase și în sală ocupind majoritatea locurilor și lăsind doar vreo 50 libere pentru lăbitori de muzică rock live.

Deși condițiile tehnice au fost cu mult superioare celor pe care le aveau de obicei trupele in „Studentesc” se pare că spectacolul a pornit, pe deosebire, cu stingul.

P.A.-ul a fost asigurat de firma SFINKX-Experience în colaborare cu domnul Roland Pantelie, la mixer afișându-se „veteranul” Costel Ionescu.

Deci, în cluda acestor do- tări, concertul a lăsat un gust amar, datorită reacției profunde necolegiale pe care i au în față Cristian Păpușă la faptul că în timpul recitalului formației Timpuri Noi, s-a spart toba mare (care aparținea tobăriului din Rond).

După o pauză de aproxi-mativ 15 minute spectacolul s-a reluat în fața acelora care au avut răbdarea să mai aștepte evoluția celor de la Rond și a fetelor de la Secret. Artistice, cele trei trupe nu au însețat așteptările, dar nici nu le-au depășit. O mențiune specială ar avea pentru chitarista de la Secret, Cristina Puia, care cu fiecare apariție demonstrează că a fi fătă nu este un handicap în muzică rock.

Sponsorul manifestării a fost postul de radio Uni-Fan, ai căruia reprezentanți, Dani Klingler și Cristi Singer și-au făcut o apariție meteorică în sala de spectacol. A mai fost prezentă și o echipă de filmare de la SOTI, care a înregistrat recitalul Timpuri Noi (mai puțin episodul cu toba mare).

Cele mai multe aplaude- le au avut fetele de la Secret, care au încheiat seara, dar nu pot să uit nici bis- uilor de la Rond.

In final cei cîțiva specta- tori răzeti și zgribuți au părăsit sala întrebându-se probabil cine o fi avut ideea să organizeze un concert rock la Casa Studenților în mijlocul vacanței. Chiar dacă spectacolul a meritat totuști banii (50 lei pentru studenți și 100 pentru ne-studenți).

ANCA LUPEȘ

ÎNTREBĂRI

1. Care artist pop-rock văriți și dorit (prinț-un efort de imagine) să fie primar în orașul, sectorul, comună voastră?
2. Care este politicianul pe care l-ai vedea (prinț-un efort și mai mare de imagine) în postura de cintăret pop-rock?

Așteptăm răspunsurile în timp scurt pentru a da posibilitate părților să se pregătească pentru alegerile generale!

ÎNTIRZIATE

CHESTIONAR II

Iar vă întrebăm

Dacă vreți să ne ajutați și de aici încolo, vă rugăm să ne răspundem cu maximă sinceritate.

1. Noul pret al revistei vă se pare exagerat?
2. Vări supora o nouă creștere dacă se mărește numărul de pagini? Dar dacă se schimbă tehnologia tipăririi (tot alb-negru)? Pînă la ce sumă credeti că ne putem „deplasa” fără să vă pierdem?
3. Rubricile actuale vă satisfac?
4. Credeti că „Polifonie” și o rubrică de umor și au rost în paginile revistei?
5. Ce alte subiecte ne propuneți?
6. Considerați că distribuția s-a îmbunătățit în acest an?
7. Vădăranează reducerea spațiului afectat sportului?
8. Considerați necesară publicarea programelor TV? Dar a programelor muzicale de la radio?
9. Cum ati vedea pagina de jazz pentru a vă interesa?
10. Sînteti de acord cu mărimea topului la 50 de titluri repartizate astfel: a) 10 la top romanes, b) 10 la rock românesc, c) 10 la pop strîndj 10 la rock strînd, e) 10 titluri de L.P.-uri actuale alternativ cu 10 albume preferate din toată istoria genului (10 pe o insulă)? (Red.)

compozitorilor, iar în curind titlurile și interpreții primelor audiții, care se anunță de calitate: Marius Teicu Dan Dimitriu, Marcel Dragomir, Gerard Codencian, Mihai Elekes, Radu Nistor, Marian Ionescu, Danie- la-Claudia Nacu, Ion Cristinoiu, Adrian Enescu, Mihai Grigoriu, Andrei Kerestely, Marin Petru- che-Pechea și Dani Constantini-

doresc să ajute acest Festival se pot adresa la Secretariatul Festivalurilor și Concursurilor Internaționale care funcționează sub egida Ministerului Culturii. Telefon: 18 11 76, fax: 18 11 74 și telex 10984. Marti, 3 martie, de la orele 11,00 va avea loc o conferință de presă a organizatorilor la Palatul Elisabeta. • LP, casetă și C.D. cu titlul

SLAGĂR TOP ROCK

In ediția din 16 februarie a.c. au fost difuzate compozițiile anului 1991, la cele două secțiuni pe baza unui număr impresionant de scriitori.

POP: — Viață de artist — George Natsis (Dan V. Dumitriu) — Angela Similea. ROCK: — Zilele ce trec prin mine — Adrian Ordean (Dida Drăgan) — Dida Drăgan.

Piese au fost precedate de interviuri cu cele două valoroase interprete. Multumim corespondenților emisunii.

PROPUTERI PENTRU CLASAMENTELE LUNII Ianuarie 1992

POP: — Cu primul mugur — Eugen Bertea (Corina Brăneanu) — Gabriela Bogiu + Adrian Dospinescu; — Sînt că ești tare frumoasă — Gheorghe Gheorghiu (idem) — Gheorghe Gheorghiu; — Tu ai rămas iubirea mea — Corneliu Fugaru (Mirela Voiculescu-Fugaru) — Ovidiu Baciu; — Să uit mi-e greu — Mircea Rusu (idem); — Mircea Rusu: — Un bilă în plus — Ionel Tudor (Andrei Andrei) — Daniela Györfy — Maria — Mihai Constantinescu (idem) — Anastasia Lazarie + Mihai Constantinescu; — Nu merită — Marius Teicu (Eugen Rotaru) — Angela Similea; — Cîntec pentru dragoste — Aura Urziceanu (Eugen Rotaru) — Aura Urziceanu. ROCK: — Lasă-te — Traffic; — Emigrant — Timpuri Noi; — Pe bulevard — Sunet Transilvan; — Furtuna în desert — Mihai Pocorschi + Formula V; — Spune pe bune — Holograf

TITUS ANDREI

de toate DE TOATE de toate DE TOATE

Publicație săptăminală editată de „CURIERUL NAȚIONAL” S.A.

Tiparul Regia Imprimeriilor Naționale - Imprimeria „CORESI” București

LAURA STOICA

Performanță maximă în 1991

Rep. : Cîteva date despre tine.
L.S. : M-am născut pe 10 octombrie 1967, la Alba Iulia. Am copilărit, însă la Tîrgoviște. Părînii mei sunt tîrgovișteni. Tot la Tîrgoviște am urmat și scoala. Am făcut și canto clasic la Scoala Populară de Artă cu profesorul Emil Niculescu.

Rep. : La ce vîrstă ai început să cînti, hai să-i zicem organizația?

L.S. : Din scoala generală. Nu am cintat doar muzică ușoară, ci și canto. Am participat și la un festival la Buzău cu o trupă din Tîrgoviște.

Rep. : Ai cintat deci și rock?

L.S. : Da.

Rep. : În familie mai cintă cineva?

L.S. : O mătușă din partea tatălui. Avea o voce foarte bună. Probabil că pe ea o moștenesc. Dar, nimici nu m-a indrumat în mod direct.

Rep. : Dar muzică se asculta acasă? Cam ce fel?

L.S. : Părînii, în general ascultau muzică clasică. Eu însă, preferam muzica pop și îl trăeam după mine și pe cei doi frați ai meu. Unul are 22 de ani și-l cheamă Alexandru Constantin, iar celălăt Sebastian Ion are 20. Pe vremea aceea formația mea preferată era ABBA.

Rep. : Orientarea spre pop-rock cînd a apărut?

L.S. : Pe la 14 ani. Îmi plăcea Beatles-ii. Nu aveam casetofon. Astă era pentru mine mai mare catastrofă. Dar poate a fost și un avantaj. Ascultam muzica ce se transmitea pe post, iar apoi faceam rost de texte și încercam să cint.

Rep. : Cum ai ajuns la Mamaia?

L.S. : Înainte de Mamaia am participat la mai multe festivaluri unde am ocupat diferite locuri. Deva — „Stelele Cetății” locul I. Amara locul II. Rimnicu Sărat — Trofeul. Îmi doream foarte mult să ajung la Mamaia. Era telul meu. M-am prezentat la preselecția 3 ani la rînd. Abia în '90 am reusit.

Rep. : Te considerai nedreptățită sau nivelul concurenților era foarte ridicat?

L.S. : De cele mai multe ori eram nedreptățită. La un moment dat chiar mă hotărîsem să renunț. Mă angajasem de la Teatrul din Ploiești. De cîte ori eram respinsă sufeream mari deziluzii și mai ales cînd vedeam apoi, în timpul festivalului, ce să cum se interpretează. Eram sigură că pot face mai mult.

Rep. : Ti s-a explicat vrednață de ce ai fost respinsă?

L.S. : Nu. Pe cine să fi întrebăt? Pe domnul Hegedus? Nu era un om de muzică, dar avea un cuvînt greu de spus.

Rep. : Compozitorii nu erau în juriu?

L.S. : Ba da. Eu nu-i prea știam. Domnul Marius Teicu a fost singurul care mi-a spus că am voce și mi-a dat numărul de telefon să-i caute. Nu l-am sunat imediat. Îmi era teamă.

Mă obseza faptul că am fost respinsă la preselecția și deci, ce sănse as mai fi putut să am? Poate dinșul îmi acorda încredere, dar îmi era teamă. Abia după ce am luat preselecția l-am sunat. Era de la altă parte.

Rep. : Există și un risc. Se poate întâmpla ca publicul de rock să nu te accepte, iar publicul de pop să se indenărteze.

L.S. : Deocamdată trebuie să mă pun pe treabă.

Rep. : Ritmul de apariții cu piese noi îl consideră bun sau consider că ar trebui să speculezi mai mult avantajul ne-care și-i oferă o piesă de răsunet?

L.S. : Ca să am un ritm al nouătorilor mai mare și greu. Atât timp cât nu am un studiu...

Rep. : Cinți la vreun instrument?

L.S. : În același compozitor să compună ceva care să-mi place și să accept.

Rep. : După Mamaia a urmat și o perioadă de bar. În afara aspectului financiar o consideri necesară?

L.S. : Atât timp cit nu am unde să repet, e o soluție. E un contact permanent cu scena și publicul. Mă menține în formă.

Rep. : Ce ai mai făcut după Mamaia?

L.S. : În '91 am cintat 3 sau 4 luni la „Spaniol”. Am fost în Turcia la un festival internațional. Erau două secțiuni. Cea la care am participat eu se axa pe texte unui poet turc. Piesa sa a numit „Vitralii”, compoziția îi aparține lui Bogdan Cristinoiu, iar adaptarea textului în limba română lui Dan V. Dumitriu. Aici nu am cintat-o niciodată pentru că a fost vindută unui impresar turc.

Apoi, am înregistrat cîteva piese: „Locul tău e aici” — Dani Constantini, textul îmi aparține. De fapt, piesa era înregistrată într-o variantă cu Dida Drăgan. A urmat apoi „Călători în puști” a lui Andrei Kerestely, text Dan V. Dumitriu. „Numai pentru tine, viață” — Marius Teicu și „Un actor grăbit” a lui Bogdan Cristinoiu, piesă la care am lucrat aproape 4 luni. Pot spune că '91 a fost un an bun.

În tot acest timp, cu toată activitatea de bar nu am uitat nici publicul și deci am încercat să merg și în turnee.

Rep. : În spectacole interpretezi și piese din repertoriul străin?

L.S. : La început eram nevoită. Nu aveam un repertoriu prea bogat. Am cintat ceva Tina Turner, Sam Brown...

Rep. : Eu te-am auzit cîntând și Gianna Nannini. Ai renunțat?

L.S. : Momentan. La „Spaniol” nu era nimeni să abordeze genul, iar la „Melody”, unde săcăză, Luminița Anghel cintă să cintă ceva.

Rep. : În afară de „Un actor grăbit” mai ai vreo piesă la care să cintă?

L.S. : „Călători în puști”, „Dă, Doamne, cintec”.

Rep. : Pregătești piese noi?

L.S. : Am deia 3. String material pentru un LP. Își vrea să am numai piese noi pe el. Înțeleg să facă un single cu „Dă, Doamne, cintec” și „Un actor grăbit”. În ceea ce privește LP-ul voi lucha cu o trupă de studio: Florin la tobe, Vlad Knejević, Emil Laghi, Doru Borobelciă poate.

Rep. : Nu crezi că apelind la oamenii de rock vei avea și un alt sound?

L.S. : Astă să vreau. Cele trei piese de care să spuneam sunt compozitiile mele și ale lui Florin. Dacă ceilalți compozitori îmi vor propune piese voi încerca să le adaptez stilului meu.

Rep. : Acest nou feeling pentru scenă să-a născut din faptul că Florin este îndreptat spre rock sau...

L.S. : Nu. Pur și simplu doresc să am un nou stil care să mi se potrivească. Fiecare om, fiecare artist trebuie să alătură personalitatea sa. O vorbă spune să nu te întâanzi mai mult decât îți este placuta. Eu încerc să te săcăză cum să sint eu.

Rep. : Există și un risc. Se poate întâmpla ca publicul de rock să nu te accepte, iar publicul de pop să se indenărteze.

L.S. : Deocamdată trebuie să mă pun pe treabă.

Rep. : Ritmul de apariții cu piese noi îl consideră bun sau consider că ar trebui să speculezi mai mult avantajul ne-care și-i oferă o piesă de răsunet?

L.S. : Ca să am un ritm al nouătorilor mai mare și greu. Atât timp cât nu am un studiu...

Rep. : Cinți la vreun instrument?

L.S. : În același compozitor să compună ceva care să-mi place și să accept.

Rep. : Dar acum, ai un casetofon?

L.S. : Da. Mai de mult.

Rep. : Cam ce muzică asculti?

L.S. : La mine preferăți se schimbă. În acum cîteva timp ascultam Sting, Tina Turner, Michael Bolton. Acum, datorită lui Florin ascult David Lee Roth și Van Halen.

Rep. : Atât timp cit nu am unde să repet, e o soluție.

L.S. : Sigur că da.

Rep. : Toatelele îți le fac singură sau le cumpără?

L.S. : Nu. Dacă as avea atelier...

Rep. : Știi să croiești?

L.S. : Nu, dar as merge la cineva care să lucreze pentru mine.

Rep. : Cind îți cumpără ceva cîteva persoane?

L.S. : Nu. Îmi cau singură ceea ce am nevoie.

Rep. : Ai culori preferate la îmbrăcăminte?

L.S. : Nu. Consider că mai bine sau impresionez mai mult.

Rep. : Port mini pentru că nu mă văd îmbrăcată în altceva. Consider că mă înaltă.

Rep. : Aproape, ce înălțime ai?

L.S. : 1,68. La bar însă e altceva. Lumea și aproape de tine, se uită mai atent la tine. Deci, port tocuri, rochii mulță, cu mincă lungă sau pină la cot, multe podoabe și părul aranjat.

Rep. : Îți schimbi des coafura?

L.S. : Da. Uneori mă dau cu gel și atunci lese în evidență formă feței, alteori mă tapez... Fiecare coafură îmi dă alt aspect. Încerc să fiu mereu nouă.

Rep. : Bănuiesc că astă îți la mult timp.

L.S. : Cam o oră.

Rep. : Dansezi pe scenă?

L.S. : Da. La început, la „Melody”, aveam emoții și nu prea dansam. Acum însă, mi-a trecut stress-ul.

Rep. : Îți studiezi mișcările?

L.S. : Poate că ar trebui, dar nu am făcut astă pină acum.

Rep. : Gătești?

L.S. : Nu. Consider că mai bine sau impresionez mai mult.

Rep. : Ce crezi că ar trebui să facă ca situația să se îndrepte?

L.S. : Totul ține de organizare. Publicul și-a pierdut încrederea. Să astă și pentru că pe afișe sunt trecute nume fără incuințarea artistului respectiv.

Dacă nu apară pe scenă să spune că tu nu ai vrut să vili, nu că organizatorul au vrut să atragă publicul. Poate și noi artiști ar trebui să fim mai uniti. Deocamdată nu prea e posibil. Relațiile dintre noi nu sunt dintr-adevăr foarte bune.

Rep. : Dacă ar fi să naufragiez pe o insulă și ar trebui să iezi cu tine obiecte (pot fi și persoane) ce ai lua cu tine?

L.S. : L-aș lua pe Florin, un casetofon și desigur casete și o piante.

Rep. : Sportul îți place?

L.S. : Da.

Rep. : Să te uți sau să-l practici?

L.S. : Mai mult să-l practic.

Nu întotdeauna am răbdare să mă uît la sport. Îmi place să inot, să joc tenis, gimnastică îmi place. Chiar ar trebui să fac gimnastică. Consider că e necesară pentru condiția unui artist.

Rep. : E important pentru o artistă să alătorească ordonată?

L.S. : Foarte important.

Rep. : Reușești?

L.S. : Dacă îmi propun să facă deocamdată, am trecut prin prea multe pentru a putea avea o viață linistită.

Rep. : Ce părere ai despre cîte de des este programată în emisiuni la TV?

L.S. : E mai bine mal rar. Asa vrea să apar în emisiuni speciale pentru muzică. Nu în emisiuni care nu-mi plac nici mie. Cred că cel mai bine ar fi să am cîteva video-clipuri și doar acestea să fie difuzate.

Rep. : Cite video-clipuri ai plină acum?

L.S. : Două.

Rep. : Cine îți place?

L.S. : Înțeles. În general există o anumită atitudine a publicului masculin, față de tine, cum o percepă?

L.S. : Totul depinde de mine. N-am întîlnit masculi obrazniči. Chiar dacă să întîmplă să mal spună cîte unul ceva, am considerat că nu stie să se comportă.

Rep. : Pe stradă îți se întîmplă să recunoști?

L.S. : Da. Să uneori îmi face plăcere.

Rep. : Caută să te deghizezi ca să nu te recunoască lumea?

L.S. : Mai recurg și la această mijloc, punindu-mi ochelari furășuri, dar sunt recunoscuți și așa.

Rep. : Ti să întîmplă să alătorești avanaje, la magazine, de pildă, fiind recunoscuți?

L.S. : Da. Vînzătoarele devin mai agățătoare. De fapt cred că toată lumea ar trebui să zimbească, măcar o dată pe săptămînă, fiecare să încearcă să fie vesel.

Rep. : Ce ti-al mai propus pentru anul 1992?

A-Z OF HEAVY METAL THRASH AND HARD ROCK

Alte nume importante la litera R, la care nu prea deținem imagini cum ne-am fi dorit. Cu timpul, cu ajutorul vostru, vom completa colecția.

Rainbow. Una din trupele care s-au născut din Deep Purple. În 1975, odată cu plecarea lui Ritchie Blackmore la Elf, grup din care s-a desprins 3 membri pentru a forma Rainbow. Doi au plecat curând și a rămas solistul Ronnie James Dio. La bas a fost Craig Gruber, la tobe Gary Driscoll, iar la keyboards Micky Lee Soule. În locul celor plecați, au

RAINBOW

venit Cozy Powell la tobe și Jimmy Bain la bas (fost Harlot). La clape a apărut apoi Tony Carey. „Rainbow Rising” a fost produsul noii echipe, poate cel mai mare triumf pentru Blackmore în întreaga sa carieră. Bain a fost înlocuit (plecase la The Wild Horses) cu Mark Clarke (venit de la Tempest și Uriah Heep) Ritchie, mereu nemulțumit, pentru turneul din 1977 i-a racolat pe Bob Daisley (bas) și pe David Stone (keyb.). A urmat turneul japonez în 1978, an în care a apărut și noul album „Long Live Rock’N’Roll”. Alte plecări au urmat. Dio s-a dus la Black Sabbath. Graham Bonnet, fost solist în grupul pop al anilor ’60, The Marbles a lucrat în studio alături de Roger Glover, care a dorit să producă noul disc ajungind, totodată, și la

la primul lor disc din 1978. Un heavy-boogie care s-a transformat în albumele următoare în power-punk, spre deceptia fanilor abia cuceriti. Schimbări au fost multiple în trupă, așa cum se poartă. Album: „Rose Tattoo” (1978), „Assault And Battery” (1981), „Scarred For Life” (1982).

HERMAN RAREBELL. Bateristul de la Scorpions a avut în 1981 o tentativă solistică fixată în zona hard-rock-ului, cu numeroase influențe Led Zeppelin. Lipsa unor compozitii reușite și vinzările slabe din Marea Britanie l-au determinat să renunțe. În Germania, cifra de incasări a fost remarcabilă. Casa de discuri Harvest a scos acest disc, intitulat „Nip In The Bud”. De trecut la raritate.

ANDREI PARTOS

Laura Stoica

(Urmare din pag. 3)

Rep. : Dacă ar fi să alegă Între Cercul de Aur și Olanda...

L.S. : Aș alege Olanda. Mi-e teamă să participe la festivaluri de nivel slab. Oricât de bune ar fi intențiile ele nu pot fi valificate la maxim.

Rep. : Dar pentru viață particulară?

L.S. : (ridică din umeri).

Rep. : Copii?

L.S. : Nu. E prea devreme. Deși cred că vîrstă de 24 de ani e cea mai bună ca să ai copii, am prea multe de rezolvat pe plan profesional.

Rep. : Impresarii unde te pot găsi dacă au nevoie de tine?

L.S. : La Hotel Ambasador, camera 814.

Rep. : Fanii unde-ți pot scrie?

L.S. : Am primit cîteva scrisori la revista „Salut” și acasă, la Tîrgoviste. M-a surprins plăcut faptul că mai ales după Mamaia ’90 am primit scrisori

și, fără să fie trecută adresa. Scris doar pentru Laura Stoica, cîștigătoarea Festivalului Mamaia.

Rep. : Unde ar fi cel mai bine să-ți scrie fanii?

L.S. : La Pop, Rock & Show.

Rep. : Culori preferate?

L.S. : N-am...

Rep. : Fructe preferate?

L.S. : Kiwi și portocale.

Rep. : Mincăruri preferate?

L.S. : Salată de telină și de legume.

Rep. : Băuturi?

L.S. : Smântână, iaurt, ceai. La ocazii, șampanie.

Rep. : Fumezi?

L.S. : Puțin.

Rep. : Tigări preferate?

L.S. : LM.

Rep. : Cui li spui secretele tale?

L.S. : Lui Florin.

Clubul de muzică bună

Fiecare generație a „suferit” de teribilismul ei așa că mulți ar trebui să înțeleagă că acești tineri cu cercei în ureche, cu geci negre, lanțuri și tinte, atât de huligani și atât de puțin înțeleși, au nevoie măcar din cind în cind de un colț de lume în care să nu se mai simtă ei însăși. Un loc, deci, care să fie numai și numai al lor, în care să nu se mai simtă hăitui și priviți ca niște animale preistorice. Un colț de lume pe care din păcate îl găsește foarte greu sau nu-l găsește deloc. Un apartament pentru o noapte, și atunci cu marea îngăduință a părinților, sau trotruarul din fată „Grădiniței” sint doar soluții momentane și total nesatisfăcătoare.

Si totuși, cu toate că nu o să vă vină să credeți, un astfel de loc există. Se numește „Clubul de muzică bună” și înălță cronologic vorbind, cum a luat finanj și cum funcționează. Buzău este recunoscut ca un oraș în care viața rockerilor a pulsat întotdeauna cu mare intensitate. Concertele și festivalurile rock s-au simțit aici „ca acasă”. Acest „acasă” numindu-se mai precis „Casa Tineretului”. După evenimentele din decembrie ’89 a fost creată Fundația pentru Tineret Buzău, care, având în dotare pe lîngă Casa de Cultură și un hotel, restaurant și o piscină de dimensiuni olimpice, a hotărât nu numai să continue tradiția, ci să și o amplifice, transformând întregul complex, într-o casă, într-adevăr, a tinerilor. Bineînțele că primii care nu au fost uități au fost rockerii. Începând cu ora 17.00 restaurantul ia infățuirea unui adevarat Mecca la care pelerini vin cu mare bucurie și sfioșenie. Fotoliu, canapele, măsuțe, scăunele, lumini discrete, toate într-o desăvirsită dezordine, ca să creze că mai bine ambiata pentru „rugăciuni”.

Nu sunt cuvinte mari pentru că se ascultă într-o atmosferă de mare respect și prețuire muzica monștrilor sacri. Fiind veniți mai mereu mult peste capacitatea de scaune a sălii, tinerii stau fiecare pe unde apucă, chiar și pe jos, umăr împăr și norii de fum care se ridică neconitenit se implementă cu visele lor care-i poartă în săliile de concert sau studioanele unde au concertat Led Zeppelin, Beatles, Deep Purple, Pink Floyd. Ca să nu mai vorbim că fiecare „ședință” a clubului se deschide cu piesa „The show must go on” de pe ultimul album „Innuendo” al grupului Queen, ca un modest omagiu celui care a fost (și totuși este și va fi) Freddie Mercury. Si dacă atmosfera săliilor din Londra, Los Angeles, New York, Tokio va rămâne întotdeauna partea cea mai frumoasă colorată a imaginatiei lor, așa cum a rămas și pentru generațiile anterioare, iar trupele mari ale momentului său opriți din păcate la Budapest, de ce oare Clubul să nu putea deveni, nu-i așa, o sală de concert a cărei atmosferă ar putea fi învidiată la rindul de orice rocker de oriunde. Si-atunci cind pe ringul din fața pupitruului prezentatorului (Fundăția dispune de un sistem P.A.) vezi tineri manifestându-se „adevărat” ascultind AC/DC, Metallica, Guns’N’Roses, Queensryche, zău că n-o să vî se pară ciudat. Iar cîteodată cind vor să-si mai tragă sunetul, rockeri și „rockerițe” umpoli perechi, perechi ringul dansind strîns îmbrățișați pe un blues teribil de lent și culmea, se sărătu lung de tot să, din nou culmea, nu se sinchisește nimăn... Așa că vă rugăm pe dumneavoastră, cei orișări de aceste manifestări „retrograde”, care nu-si aveau locul la se ratele tovărășesti, să nu-i priviți în aceste momente... O singură dată poliția a descins în Club sub forma unei patrușăriță intîmplător în zonă. Seful acestora, un domn volunter, a rămas uimit de cele văzute. Capacitatea să de înțelegere s-a lovit de un anumit prag peste care n-a putut trece și-atunci, negăsind altă soluție, a revenit rapid la apucături de militan: „Ce-i cu nientele asta? Cu cercelul asta? Cu fumărula asta?!!!”. Mă rog, tot lacrimul. Nu a-nțeles că în „Clubul de muzică bună” cuvintul de ordine nescris este bunul simț, că rockerii, în ge-

neral, sunt niște oameni de un real bun simț. Că pot fi numiți „golani”, asta e cu totul altceva! Dar nu huligan! Si pentru că cel care s-a comportat exact ca un huligan, dedințu-se la provocări, moleștiările de persoane a fost taman omul în uniformă gri, atunci Clubul s-a declarat „Club privat”, în care intrarea are loc doar pe baza carnetului de membru, iar accesul poliției se face doar în prezența unui membru al conducerii Fundației. Astă pentru a evita viitoarele neîntelegeri

picioare). Aici vine tinărul care trăiește intens prin această muzică ce devine un „modus vivendi” transformând gindul și modul de comportare, imbrăcămintea și limbajul“.

Angei (responsabil cu demența în Club — n. rep.): „Imi place... da scrie ce-ți zic eu aici: „Născut în iad / Născut în iad, între mii de satane / Prieten mi-e rău și mama minciuna / Cu crima în sine crescutu-mă buna / Din crani și oase avut-am cununa / Nănaș mi-e moartea, nănaș mi-e

(ale fenomenului, dacă sună mai bine...).

Iată și cîteva cifre în evenimentele că aceste rînduri vor inspira și pe alii întreprinzători, „făcători de bine” pentru rockeri, de pe alte meleaguri. Biletul de intrare costă 30 de lei, cu o singură excepție, săptămâna, cind este 50 de lei. Ora de închidere a Clubului o încheiază membrul (care acum numără sute!!), dar în mod cert zorii zilei de duminică îl șindră întotdeauna la datorie. Nu șiu dacă prețul unui bilet este mare sau mic (îndrăgiți-vă totuși că costă astăzi un pachet de țigări, chiar și „Carpați”!), dar ce șiu este că se fac eforturi ca la bar să se găsească produse la prețuri că mai accesibile, pentru că se stie, de cind e lumea și pămîntul, buzunarul unui rocker n-a fost niciodată prea plin. S-au instalat monitoare care prin intermediu unei antene pentru video satelit fac să fie prezente la apel ultimele topuri europene. Si membrii Clubului alcătuiesc un top al lor săptăminal, care e ascultat tot în sămbăta cu priințina. Si tot ei completează „zestrea” prezentatorului Florin Artene cu tot ce găsește, mai nou sau mai vechi (benzi, casete audio, videocasete). Orice inițiativă care se „pliază” pe gusturile lor este redată imbrătășă. Se gîndesc și la invitarea unor personalități ale genului, atractive în cercul lor... Vor să... Dar cîte nu vor. Mai bine să-i ascultăm în direct, vorbind despre Clubul LOR:

Mariana: „Ce cred eu despre Clubul Rock? A venit așa, ca un răspuns fără nici o întrebare. Este locul nostru, unde ne putem afisa tineretea, unde visăm și unde sperăm în felul nostru timpi mai bune în concordanță cu statutul virștelui noastre. Ele că ne-am pus sau nu probleme existențiale, nu ne-am opriți nici forță și nici elanul care oricum exploda nemiraculos pentru noi la fiecare colț al existenței de zi cu zi sau fost zile cind pur și simplu nu aveam bani de intrare... Clubul existenței noastre” este „mirabilă sămîntă” care înundă cu lumină subconștiul fiecărui.

Petrică Ipatică: „Clubul de muzică bună” este o punctă de legătură întinsă larg către noi, o mină pentru cel ce iubesc cu patimă și ardoare muzica rock. Sint și gagici... ce mai vrei? Este o tribună deschisă tuturor celor tineri în sufluri și ginduri, uniti în dragostea pură pentru muzică. Ce să-ți mai zic, nici acasă nu mă simt așa... Salut!

Tractor: „Clubul de muzică bună” înseamnă iubitorul de muzică rock (a nu se confunda cu fanii muzicilor comerciale, ai muzicilor compuse doar pentru

groaza / Bunic îmi e Sertan, bunică satana / Cu tigve de pruncii m-am jucat eu de tinăr / În fund de vulcan îmbălătu-mi-am pielea / Născut sănătău în iad și-adăpost imi e iadul / Si-n iad voi trăi eu pe veci / Sicriul imi e iadul, cu focuri aprinse / Pe lespezi de marmură reci... Totul este bestial! Muzică, dementă, gagici, bătrâna... de toate. Dacă ai singură scrisă și „poezia” ești tătic...“

Dan Ionescu: „Este o idee... THE BEST. Rockul este singura muzică la care tinerii participă activ și direct. Rockul nu trebuie să fie slefuit prea mult, pentru că își pierde din frumusețe, din spontaneitate. El trebuie considerat ca o piatră foarte dură culeasă de pe un munte al sincerității. Rockul este peste tot la fel. El a reușit să rupă concepții învecinate de comportamentul tinerilor în societate, să ne aproacie și să ne stringă pe toti în jurul unui ideal comun: „LIBERTATEA”.

Romica: „Acest Club este un răchiu pentru cei osindăți la chinurile iadului”.

Cristi Mănescu: „Numai aici sunetele sănătău acele care ne fac să trezim“.

Arsenal: „Totul ar fi O.K., dacă ascultătorul se va putea elibera de prejudiciile sale adinc înădăcinăte, dacă se va putea delașa de tiparele muzicale de care se simte condiționat (de genul „stiu eu mai bine ce-mi place”), dacă își va putea educa receptivitatea la sunetele muzicale noi, dacă va învăța să albă răbdare (cu sine și cu compozitorul în egală măsură). Așa va începe să descopere că acceptarea muzicilor noi nu exclude dragostea pentru vechile preferințe. Întelegerea fiind insușită de satisfacție și entuziasmul, chela anticipării auditive va fi atunci în mileniile sale.“

Acestă opinie au fost culese de un rocker pur singur, Cornel Stîngă. Nu-mi mai rămîne decit să adaug o invitație: rockeri din toată țara (era să zic din toate țările...) veniți la Buzău! „Clubul de muzică bună” vă așteaptă cu porțile larg deschise. Știu că-i scump transportul, dar mai există și „nasi” înteleghători pe lume. „Rezervările de locuri” poteti să le faceți pe adresa Buzău, str. Mecăicanului, nr. 1, cod. 5100, tel. 7974/1354. Și dacă nu puteți veni, rockerii buzoieni, care cu acest prilej vă salută sincer, vă așteaptă pe aceeași adresă să fiți „prezenti” măcar cu sugestiile voastre... Clubul e și-al vostru! Și nu-i așa? THE SHOW MUST GO ON!

Îndrăznește, cu voia voastră, să semneze acest articol, un rocker al anilor ’60-’70, ADRIAN COSTEL

TOPUL „CLUBULUI DE MUZICĂ BUNĂ” — FEBRUARIE 1992

- 1) AC/DC — Thunderstruck ; 2) METALLICA — One ; 3) QUEEN — Bohemian Rhapsody ; 4) JUDAS PRIEST — Breaking The Law ; 5) LED ZEPPELIN — Stairway To Heaven ; 6) SMOKEY — What Can I Do ? ; 7) PINK FLOYD — Wish You Are Here ; 8) BLACK SABBATH — Paranoid ; 9) YNGWIE J. MALMSTEEN — Hold On ; 10) BAD COMPANY — Simple Man.

răspundem dacă suntem în stare

DRAGOS VAROVICI (Tulcea

— urmare din numărul trecut): Citeva cuvinte despre The KLF extrase din revista franceză „Best” (mai 1991). **BILL DRUMMOND**: „N-am avut niciodată un plan de acțiune, facem lucrurile aşa cum ne vin. Eu și Jimmy (Cauty), fostul chitarist de la Brilliant sintem împreună din 1987. Neavind contract cu firme multinaționale nu avem nicio obligație să cintăm ce ni se spune.” Personalitatea ciudată a scenei din Liverpool, Drummond a fost chitarist la Big In Japan, primul grup al lui Holly Johnson (Frankie Goes To Hollywood), apoi a devenit impresar pentru The Bunnymen și Teardrop Explodes împreună cu David Balfa (azi șeful unei agenții care se ocupă de, printre alții, Jesus Jones și Voice Of Beehive). Cine și-ar fi imaginat că ei doi au un trecut de scenă rock, cind mai toată lumea credea că sunt oameni de studio, robi ai tehnologiei moderne? Cu numele de Time-lords au ajuns pe primul loc în topul britanic. Melodia era „Doctorin The Tardis”, o reluare house a unei teme dintr-un serial britanic, „Doctor Who”. Au folosit ritmica lui Gary Glitter. Lumea spune că ei au inventat genul Ambiant House. Totuși Bill sustine că genul există sub altă denumire, cum ar fi New Age. „E o chestiune de atmosferă, nu de ritm. Muzica de dans a schimbat atitudini, modul de vestimentație al tinerilor, dar mai ales a făcut ca muzica să devină mult mai antrenantă. The White Room, albumul lor de debut, conține „3 A.M. Eternal”, „What Time Is Love?” și „I'll Reste Last Train To Transcentral”. Pe Home Video a părut „Stadium House (The Trilogy)”. **ELA SMITH** (Costanza). Faptul că achiziționezi 18 exemplare pentru colegii tăi mă incântă. Mai mult spațiu pentru rock? Mulți spun că exagerăm. Un mic adevar există, având în vedere existența mai multor reviste cu profil rock. Recent „Cotidianul” a editat și un supliment „Spirit Rock'92” care desigur conține materiale deja publicate în bună parte la noi, reprezentă încă o sursă de informare pentru fanii. După cum vezi nu ne formalizăm să anunțăm apariția altor reviste,

rubrici, ceea ce nu se întimplă și invers. Cel de la Obituary și Trevor Perez (chitară), Don Tardy (tobe), John Tardy (solist vocal), Alan West (chitară), Frank Watkins (bas) **GEORGE MANDRICKEL** (Ploiești). Despre ABC am scris chiar în această rubrică din numărul 33. **BOGDAN AVRAM** (București). Subiectele propuse le avem în vedere. Muzica electronică, deși are o rubrică la radio, realizată de Florian Lungu și Liviu Zamora, n-a avut parte de prea multă atenție în paginile noastre. Promisiuni sunt întâmplător am acel număr din „Number One” dar dacă primești altele, te aștepț cu ele. Pentru celelalte probleme maj bine treci pe la redacție după un telefon. **GEORGE ALUPOAIE** (Suceava). Regret că dedicatia ta n-a ajuns la timp. Merge și pe 14, nu? Despre activitatea unor compozitori și prezentatori pe care îl numești săm destule dar cred că n-ar ajuta la nimic să ne ocupăm de trecutul lor deloc agreabil. Rubrica pe care o propun „Coțul activității muzicale” era bună acum un an. Acum e mai bine să vedem ce produc cind nu au parte de acele premii „stimulațoare” și de difuzare „obligațorie” pe posturile RTV. **MARCELA** (Brăila). Nu înțeleg de ce te-ai suparat, pentru că răspunsul din numărul 50 era absolut laudativ la adresa rindurilor tale. De aceea te-am să citat. Cred că ești excesiv de susceptibil și-mi explic tristețea ta privind statisticile din urma alegerilor (din județ). **MARIUS BORCAN** (Buzău). De ce a fost interupt serialul „Maddie și David” cind săm că mai eram vred 40 de episoade? Voi căuta să afli deși opinia mea coincide cu a ta. Se vor invoca problemele financiare și gata răspunsul. Puține filme au fost atât de relaxante ca acesta și dacă se facea un sondaj real sigur ar fi întrunit un număr uriaș deaderenți. Așteptăm un răspuns avizat din partea Televiziunii. **GRIGORETA MARES** (București). Mai întâi nici o scriitorie nu e tratată cu indiferență. Faptul că a fost zică lui Dieter Bohlen l-am consemnat în revistă. Să îi poază. După cum ai observat, n-am prea amintit în emisiune zilele de naștere clipul scurtat, deși noi am explicitat motivele pentru care

ar avea idoul tău o tratatie specială? Oricum se poate că mereu lista aniversărilor din ziua emisiunii. Cu „portretul robot” nu știu dacă te-ar ajuta la ceva. Mult mai interesantă imi pare ideea că noi să „ghicim” cum este cutare sau cutare ascultător în baza a catorva date personale. Ce zici? Despre conflictul Geff Harrison-Dieter Bohlen aștept materialul din Germania (multe reviste s-au ocupat de procesul lor atunci, la vremea primei două L.P.-uri Modern Talking). Le vom traduce și vorbim după aceea. Strada Ministerului este îngă foșta clădire a C.C.-ului, la colț fiind Teatrul Excelsior. Intrarea este vis-a-vis de Ministerul Sănătății. Etajul patru, dacă ajungi la noi. Poti să telefona la 150.200/286. **LETITIA LAZAR** (București). Oferta de la autor este minunată. Te așteptăm tot intr-o zi cu soare la redacție pentru a lămuiri amanunturile noastre. **MONICA GHERASIM** (Galati). Despre Van Damme articolel să apară în numărul 50. Despre calitatea tipografică a fotografilor n-are rost să mai vorbim. Texte Depêche Mode au fost și vor mai fi. Valabil și pentru celelalte proponeri. Singura soluție pentru a obține numere din urmă rămâne ori vizita la redacție ori un apel la alți cititori prin „Intermediem”. **MISS JON BON JOVI** (București). Sugestia ta sună interesantă, deși nu cred că acum e momentul să publicăm chiar articole în limba engleză. Deocamdată încercăm să stimulăm la învățarea limbii prin texte de cincee. Dacă doresci să realizezi un material amplu despre Bon Jovi adu-l tradus. Multumiri pentru text. **SUPER FAN MICHAEL JACKSON** (Giurgiu). „După cum am obseruat nu prea stă să traducă din engleză în română”. Așa începi și continuă pe ideea că noi am făcut clasamentul din New Musical Express, care și-a permis să-l așeze pe Michael la categoria celor mai proaste discuri ale anului. Am senzația că tu cu limba maternă ai probleme („A-ti observat probabil...”) și în plus confunzi adresele. Ne certi pe noi pentru că Televiziunea difuzează clipul scurtat, deși noi am explicitat motivele pentru care

VANGELIS

însuși Michael a decis astfel, în urma protestelor fanilor săi din America. Ești primul care ne întrebă dacă anunțurile de la „Intermediem” se plătesc, de unde deduc că ești de rea credință. Dacă „iți muti gindul de la noi” nu nu supără lar amenințările nu ne plac, nici cind sunt scrise corect, dragă anonim. **LIVIU IONASCU** (Drobeta Tr. Severia). Regret dar răspunsul acasă nu vel primii. Cele solicitări de tine încap și în spațiul nostru. Îți voi oferi acum o discografie selectivă a lui Vangelis Papathanasiou, compozitor și instrumentist grec, care a debutat la Aphrodite's Child iar după despărțirea membrilor trupei s-a stabilit la Paris. A lucrat pentru coloana sonoră a filmului „L'Apocalypse des animaux” (cu regizorul Frederick Rossif) care a apărut pe un L.P. Apoi s-a mutat la Londra (1974). Cu vocalistul Jon Anderson de la Yes a colaborat fructuos, în 1981 ajungind pe locul 6 în Marea Britanie și pe 51 în Statele Unite cu single-ul „I'll Find My Way Home”. În același an „Chariots Of Fire” obținea Oscar-ul pentru cea mai bună coloană sonoră a filmului cu același titlu. A mai scris muzica și pentru „Blade Runner”, „Bounty”, „Mask” iar în

ANDREI PARTOS

PRIMIM DE LA CITITORI

Iată o scrisoare expediată la 14 ianuarie 1992, pe care am considerat-o importantă, în ideea unui dialog între adeptii diferitelor genuri pe care intenționăm să le găzduim. Vor mai fi și alte luâri de poziții. N-am schimbat nimic din text. Il reproducem așa cum era în original.

Mă numesc Cristian Timpuriu. Am citit în numărul 48 al revistei, la rubrica „Răspundem dacă suntem în stare” niște rinduri, scrise de un anume Daniel Teodorescu, cu totul abeante, care m-au indignat foarte mult.

In primul rind, acest D.T., dă dovadă de lipsă de respect pentru o parte a ROCKERILOR pe care el îl numește... „minirockeri” (!).

„In virtutea dreptului la replică” aș vrea să-i spun cîteva vorbe acestui „rocker”.

Deci :

„Domnule! Daniel Teodorescu, pe această cale vreau să vă răspund la rindurile insultătoare pe care vi le-a publicat Andrei Partos la această rubrică.

Află că nu sunt deloc de același părere cu „dumneavastră”.

In primul rind pentru că „ați” spus lucruri calomioase și în al doilea rind penîră lipsă de respect de care „dati” dovedă.

In viziunea „dv”, rockerii sunt doar aceia care ascultă și în momentul actual Led Zeppelin, Deep Purple, Jimi Hendrix, Janis Joplin, Yes, etc. Iar cei cărora stilurile „dure” (speed, thrash, death) le plac mai mult sunt... „minirockeri”.

Vreau să „vă” întreb, ce „creți” să „spuneți” prin următoarea afirmație: „Ei cred că a asculta thrash, speed sau death inseamnă a fi rocker sau cum le place lor să li se spună, thrasher...”?

Nu vi se pare că „vă” prea dați importanță?

Totuși nu dau 2 bani pe ce „ați” afirmat.

Sunt sigur că „dv” nu puteți înțelege muzica thrash și death pentru simplul motiv că nu „sînteti” în stare.

Aici este diferența între „dv” și noi, deatherii și deatherii (să „știi” că sunți și deatheri nu numai thrasher). Noi putem să înțelegem și ascultăm, cu placere chiar, rockul vechi, dar „dv” nu pot să îți fi ca noi.

Eu, de exemplu, prima dată mărtoriul iubirii se numea Pink Floyd Led Zeppelin, Deep Purple, Black Sabbath, The Doors etc. și „știi” sigur că și pe ceilalți îi cunosc foarte bine. Toti care mă cunosc pot confirma cele spuse de mine.

Dacă acum suntem death (in special) îmi place mai mult, consider că acest lucru este cît se poate de firesc, deoarece este o muzică excepțională.

„Dr.” credeți că numele pe care le-ai enunțat, pentru noi înseamnă doar niște simple nume, eu vă pot spune că sună sigur că nu ati auzit de nume ca: Obituary, Morgoth, Napalm Death, Morbid Angel, Massacre etc.

Este așa? Sună sigur că da!

Dar să nu mai continu...

Dacă „dv” încheieți așa: „Ei nu știu mai nimic din muzica rock, în general. Daci, băieți, lăsați-o bală, e prea greu pentru voi!”. Eu voi termina doar în două cuvinte: FUCK YOU!

P.S. Aștept replică.

INTERMEDIEM PRIETENII

CRISTIAN GASCA (Sos. Giurgiului 121, bl. 5, sc. 4, et. 9, ap. 164, sect. 4, București, cod 75334): „Sunt saten cu ochi căprui, am 18 ani și jumătate și-mi place muzica disco și pop și puțin rock-ul. Sunt un fan al formației Depeche Mode și mă interesează materiale informative, poze, discuri, tricouri, texte cu și despre formație preferată. Dacă a înființat cineva un Fan-Club Depeche Mode l-aș ruga să mă contacteze și pe mine. Alte preferente: Roxette, Jason Donovan, Sandra, UB 40, Bryan Adams, Pet Shop Boys, NKOTB, Michael Jackson. Alte teme pentru corespondență: sport, literatură, fenomene i-nexplicabile, prietenie.” **LACRĂMIOARA** (str. Lăpușului nr. 53, bl. X 99, et. 1, ap. 6, Orașe, Bihor, cod 3700, tel. 991/52700): „Blonda, ochi albastri, Capricorn, 17 ani. Ofer postere cu Kim Basinger, Richard Grieco, Color Me Badd, Erasure, Jason Donovan, Vanilla Ice, Blue System, adresele unor formații, actori, soliști precum: Sandra, Sabrina, Michael Jackson, Bryan Adams, Madonna, Samantha Fox, Jason Donovan, Alain Delon, George Michael Bros, AC/DC, Metallica, Depeche Mode, Rod Stewart, Europe. Dau pînă la 450 lei pentru un poster cu Dieter Bohlen cu condiția ca să fie singur, iar posterul să nu fie mai mic de 8 pagini. La numărul de telefon pot fi găsită doar în timpul va-

tele melodiielor: „Wind Of Change”, — Scorpions, „Black Or White” — Michael Jackson, „Romantic World” — Dana Dawson, „Joyride” — Roxette, „One More Try” — Timmy T, „Baby, Baby” — Amy Grant și „Right Here Waiting” — Richard Marx. Aș mai dori să obțin discul sau o casetă originală cu Timmy T din '91. Plătesc bine.” **MĂDĂLINA LEAHU** (str. Baba Novac nr. 2, bl. L 119 A, sc. A, ap. 6, et. 1, Constanța): „Din zbumul mării, din lupta încleștată a valurilor, din zhenguirea lor, de a ajunge fiecare primul la mal, din această lume năvalnică și adină căndăresc pentru că a-mi deschide gindurile celor care-l îndrăgesc pe Michael Jackson și muzica lui sau admiră pe actorii Jean Claude Van Damme și Arnold Schwarzenegger. Din partea lui vin aceste rinduri? De la o blondă de 16 ani, „Săgeatare”.” **LUIZA DONCEA** (str. Dr. Stănică nr. 23, Alexandria, Teleorman, cod 0700): „Am 16 ani. Muzica, dansul și mai ales filmele se înscriu printre preferințele mele. Mă consider fan Michael Jackson, dar imi plac și Michael Douglas, Sandra, Oana Sirbu, Stefan Bănică jr., Daniel Iordăchioiu.” **BOGDAN GEANTA** (str. Șoseaua Națională, loc. Schitu-Goțea, jud. Argeș): „Am 19 ani. Îndrăgesc muzica pop — disco și balade rock. Preferințe: Roxette, A-HA, Scorpions, Blue System, N.K.O.T.B., Army Of Lovers, Milli Vanilli, The KLF, UB 40, London Boys, Pet Shop Boys, Paula Abdul, Dana Dawson, Amy Grant, Timmy T, Madonna, Kim Wilde, Richard Marx, Kylie Minogue, Jason Donovan, Michael Jackson, Sandra, Vanessa Paradis, Laura Elena, Logodna Groza, Carmen Trandafir, Oana Sirbu, Valeriu Sterian & Compania de Sunet, Cristian Simionici. Doresc foarte mult să obțin tex-

BEATLES

legendă și adevăr

RINGO, care avea nevoie de mult mai puțin decât să oferise pînă atunci viață nu și găsește liniste. Defila cu mașinile lui prin oraș și gusta viață de noapte londoneză. Mauren, drăgăsonită și devotată sa soție, îl aștepta întotdeauna cu mincarea căldă, indiferent la ce oră venea... La începutul iernii a rămas a doua oară însărcinată.

Dintre toti, JOHN suferă cel mai mult de pe urma brustei despărțiri de ceilalți. Respiră mai usor, dar cel mai adesea se simte pierdut. „Părea că venise sfîrșitul. Adio turnee. Viață fără Beatles... e ca un spătu gol în visitor”, a declarat el mai tîrziu. Credea că va renunța de tot la Beatles și să va găsi un drum de unul singur, dar era prea dependent de Paul, dacă nu muzical, cel putin intelectual și în afaceri. „Ce-o să fac? Încotro o să mă indrept cind se va termina? Spre Las Vegas?”

Viața alături de Cynthia, la Kenwood, era plătită ore. Cynthia pregătea cina și î-o aducea în camera în care se uitau la televizor. John nu scotea o vorbă și schimba tot timpul canalele.

Hunter Davies, biograful autorizat al Beatles-ilor, descrie astfel viața de familie. „John a deschis ferestrele glisante și s-a asezat pe o treptă pentru a respira aer curat, privind spre piscină. Filtrul automat descrie cercuri pe suprafață apei ca o navă spațială care tocmai a amirizat. Julian a ieșit din casă și se îndreaptă spre bazin. Aruncase niște lopețele și acum le recuperează, apoi se întoarce spre locuință.

A sosit Terry Doran și este întâmpinat cu căldură de toti, inclusiv de Julian, care se asază pe genunchii lui.

„Vrei să te ducă să te culcare?”, întrebă Cynthia, zimbindu-i lui John, care drept răspuns afisează un zimbet forțat. „Sau să te ducă Terry?”, Julian îl preferă pe Terry, dar Cynthia îl ia în brațe și-l duce ea la culcare.

„Ne faci cîteva șigări?”, întrebă John. Terry e de acord. John se ridică și se întoarce cu cutia de tabă. Înăuntru se află tutum și foță. Terry a răscut cîteva șigări pe care le fumează pe rînd.

John tineu „iarba” într-o cutie de scule și avea de gînd să o îngroape în grădină, în caz că ar veni poliția, dar nu apucase să găsească locul potrivit.

Cyn a intors. Televizorul este încă aprins. Toți se uită, dar schimbă canalele tot timpul. Pe la mijlocul nopții Cynthia a făcut o caeo. Terry pleacă, iar John și Cynthia se duc la culcare. John spune că va începe un roman pe care l-a primit. Cynthia spune că ar fi vrut să-l citească ea mai întîi.

Deși era asaltat de oferte, John nu facea nimic. Fusese rugat să scrie cărți, scenarii de filme, versuri, piese pentru Teatrul Național, să facă niște desene pentru o expoziție sau să facă design pentru felicitări. Nestînd „că ce naiba” să-si omore timpul, a acceptat un rolisor într-un film antirăzboinic al lui Richard Lester, „How I Won The War” (Cum am cîștagat războiul). Lui John i-a suris ideea să lucreze din nou cu Lester, mai ales că acesta îl cunoște posibilitatea actoricești, iar itinerariul — o scurtă escala în Germania și două luni în Almeira, Spania — îl satisfăcea. Cu Cynthia, Neil Aspinall și o valiză cu droguri a pornit la drum. În Germania John și-a abandonat buclele famoase, în favoarea unei tunsoare cazone, și lentele de contact pe care le purta de cînd devenise celebru, în favoarea unor ochelari ovale cu rame subțiri de sîrmă, cum se purtau în primul război mondial. Acești ochelari au devenit la fel de famosi ca și tunsoarea Beatles.

Odată ajuns în Almeira, un oraș de coastă în sudul Spaniei, au închiriat o vilă impreună cu costarul Michael Cowlford și soția acestuia. Cu toate că Ringo le-a făcut o vizită, pentru a se mai distra, luna și jumătate petrecută în Almeira a fost pentru John o lecție de plăcilește. Cel mai mult timp îl petrecea în cabină de machiaj sau așteptând sub soarele dogoritor, îmbrăcat în uniformă, să-i vină rîndul la filmare. Era mult mai rău decît fusese la vreunul din filmele Beatles-ilor, unde era star. Rolul mușchetarului Gripweed se dovedea a fi mic și neinteresant. Cel mai bine a jucat scena morții după ce fusese impuscat. Cind au vizionat o primă proiecție, Cynthia a clacat și a izbucnit într-un plins isteric. I-a spus lui John că interpretașează de veridic scena, de parcă ar fi murit cu adevarat.

Cind John și Cynthia s-au reîntors la Londra era toamna, iar sezonul estival și vacanța deveniseră pentru toti londonezii o amintire. Spre bucuria lui John cocktailurile, „evenimentele” aglomeratelor Chelsea, deschiderile cluburilor psihielice și petrecerile literare se tineau lângă acasă. Acum începe experimentarea psihielică. „Swinging London” era înnebunită după „acid”. „Acid” era drogul preferat al momentului: el oferea lumii strălucitoare explozia potrivită. Firește că John s-a imbarcat pe această corabie luind „acid”, în fiecare zi și conform declaratiei sale a făcut „miile de călătorii”. Era aproape convins că

doar cu acest ajutor va găsi cheia, răspunsul. „Acid” era mijlocul prin care problemele ar fi putut fi rezolvate.

Noaptea se plimba prin oraș în Mini Cooper-ul său, cu ghemuri mate, condus de un sofer, avind alături pe vreunul din mulți și neimportanți angajați ai Beatles-ilor, de regulă pe Terry Doran. Pentru mulți era inimaginabil că persoana aceea impietră și nefericită de 26 de ani de pe banceta din spate era aceeași care apăruse singură, fără celalți trei, în acea toamnă pe coperta revistelor americane „Look” și era considerată figura de primă mărime a tinerei generații.

John frecventa mai puțin multimea din Chelsea și gravita mult în jurul artistilor boemi care încercau să se impună, o categorie aparte mereu în căutarea unui dolar, a unei relații sexuale sau a unui drog.

La un moment dat i-a fost prezentat lui John Dunbar, proprietarul în vîrstă de 24 de ani al Galeriei Indica, o galerie de artă avant-gardistă din Mason's Yard. Micuț, frumos și viclean, Dunbar fusese căsătorit cu Marianne Faithfull, cintăreată blondă și sexy, ulterior prietenă lui Mick Jagger. Si pentru a delimita și mai tare cercul, trebuie spus că Peter Asher, fratele mai mic al Janei, prietenă lui Paul, care devenise într-un timp un pop star, investise și el în Indica Gallery, iar Dunbar era reținut din copilarie cu copiii Asher. Jane nu stia că mai de mult Paul „frecventase” o bonă a familiei Dunbar și Dunbar.

Dunbar absolvisc Universitatea Cambridge și în 1964, după ce colindase America în lung și-n lat, se întoarse la Londra pentru a deschide Indica, un gen de salon al artistilor „underground”, pentru a veni în întîmpinarea aspirațiilor artistice și nu numai ale acestora.

Traducere și adaptare GABRIELA ȘEICARU

MICHAEL JACKSON

Ebony” evaluatează, neoficial, averea fiecărui Jackson la mai multe milioane de dolari. În momentul cind „au repus problema”, cu „Destiny”,

erau deci fără grija zilei de miine.

La Motown, Jermaine a demonstrat de două ori la rînd („My Name is Jermaine” și „Feel The Fire”) că strategia casei este ruptă de realitate. La

Epic, pentru ceilalți, o a doua carieră începușe. Acestea sunt cuvintele lui Michael în fiecare interviu acordat unei prese ce sorbează efectiv declarațiile tînărului geniu.

Jacksonii sunt în această epocă în serviciul presel, acordind interviuri chiar și prin telefon... În aceste vremuri fericite, Michael are o formulă-cheie pentru a-și descrie muzica, la două-trei cuvinte el uzează de „groove”.

Intervievăți în „Black Echoes” de un jurnalist numit „Snoopy”, frații Jackson sunt extrem de mindri de „Destiny”. Jackie și Marlon afirmă: „Este singurul disc înregistrat de frații Jackson în întregime, conținut și producție”.

„Destiny” a fost înregistrat la Encino, în studioul familial, într-o atmosferă de bucurie generală. Vocile au fost mixate într-un studio din Bel Air, într-o săptămână, și toți frații au avut un cuvînt de spus cu ocazia acestui eveniment.

Jackie nu și-a putut stăpîni o remarcă de autor: „Am dorit un sunet propriu, și, am sfîrșit găsindu-l. Dacă vreti, îl puteți denumi „freaky soul”.

Sub supravegherea vigilentă a lui Papa Joe, Jacksonii au aplicat metode de lucru draconice.

Michael povesteste: „Nu ne-am pierdut timpul înregistrand bucăți cu dușumul pentru a alege apoi pe cele ce vor avea pe disc. Am facut opt piese, le-am aranjat, am găsit sunetul și am înregistrat. Provenind din lumea disco, Jacksonii au realizat, pe acest album, două capodopere incontestabile: „Things I Do For You” și vulcanica „Shake Your Body” (Down to The Ground)“ pe care Michael dă o adevărată lecție de swing punctată de intervenții vocale ce aduc aminte de cînd avea 5, 12 și 17 ani. Versiunea în concert a acesteia din urmă depășea frecvent zece minute și constituia pretextul pentru diverse demonstrații de dans, a fiecărui membru al grupului.

Un lucru este cu siguranță clar: albumul „Destiny” a fost

livrat CBS la sfîrșitul lui august 1978. Michael Jackson nu a început să lucreze la primul său disc solo, alături de Quincy Jones, decîd din noiembrie 1978. Toate rețetele geniu lui Jackson, pe care o masă enormă de oameni le vor descoperi odată cu „Off The Wall” și mai apoi cu „Thriller”, se găsesc aici pe „Destiny”.

Quincy va șlefui sunetul, dar rețetele armonice, ritmul suveran, swing-ul dezvoltat, sunt toate aici o probă verificabilă peste ani!

Traducere și adaptare COSTIN MANOLIU NELU CONSTANTINESCU

(Va urma)

SECTIA ROMÂNĂ

SOLISTE POP

1. Laura Stoica
 2. Mădălina Manole
 3. Elena Cîrstea
 4. Dida Drăgan
 5. Silvia Dumitrescu
 6. Loredana Groza
 7. Angela Similea
 8. Oana Sîrbu
 9. Mirabela Dauer și Anca Turcașiu.
 10. Dana Bartzer și Daniela Gyorfi
- Urmează, la distanță mică de puncte: Aura Urziceanu, Sanda Ladoș, Marin Voica, Monica Anghel, Geanina Olaru, Emilia Dîțu, Oana Hanganu, Carmen Rădulescu.
- Au primit voturi 35 de soliste. Dida Drăgan, deși este considerată solistă rock, a primit foarte multe voturi și la această categorie fiind inclusă și în acest top.

SOLIȘTI POP

1. Gabriel Cotabăță
 2. Adrian Daminescu
 3. Aurelian Temișan
 4. Daniel Iordăchioie
 5. Gabriel Crișan
 6. Ovidiu Baciu
 7. Mihai Constantinescu
 8. Radu Dolgan
 9. Gheorghe Florian
 10. Ovidiu Enache, Ovidiu Komornik, George Niculescu, Gabriel Basarabescu, Cristian Sfionnică.
- Au primit voturi care le ar fi permis prezența printre primii 15 clasati: Alexandru Andries, Nicu Alifantis, Mihai Pocorschi, Valeriu Sterian, Ducu Berti, Mircea Baniciu, Gheorghe Gheorghiu, Mircea Vintilă, îi veți regăsi la categoriile pop-folk și respectiv rock. Au fost punctați 33 de soliști.

GRUPURI ROCK

1. Iris
 2. Krypton
 3. Holograf
 4. Compact
 5. Celealte Cuvinte
 6. Cargo
 7. Phoenix
 8. Roata
 9. Voltaj
 10. Compact C.
- Urmează în ordine Sanrock, Timpuri. Noi, Roșu și Negru, Survolaj, M. Pocorschi și Formula 5, Valeriu Sterian și Compania de Sunet, Pro Musica, Riff, Kappa și Antract. Au primit voturi 49 de grupuri.

GRUPURI THRASH, SPEED, DEATH

1. Tectonic
2. Transilvania
3. Pansament
4. Krematorium
5. Accident (Chișinău)

GRUPURI POP (CATEGORIE NOUĂ)

1. Directia V
2. New Savoy
3. Romantici 90
4. Digital Art
5. Săgetătorii

CLASAMENTELE P.R.&S. PE ANUL 1991 (I)

A sosit și momentul clasamentelor VOASTRE. La citirea celor peste 1000 de scrisori s-a implicat întreaga echipă. Au fost multe topuri incomplete, altele confuze (din cauza necunoașterii genurilor, ceea ce reprezintă vina noastră), multe scrisori identice (doar semnăturile diferă). Fiecare categorie va fi comentată cu ajutorul vostru la sfîrșitul acestui serial topistic. Nu uită că este vorba de un clasament de popularitate și nu al valorilor sau al vînzărilor de discuri. STRICT DECIZIA CELOR CARE NE-AU SCRIS CĂRORA LE MULTUMIM pentru efortul depus, având în vedere că misiunea n-a fost de loc ușoară.

MELODIA ANULUI POP

1. Un actor grăbit - Laura Stoica
 2. Te rog domnișoară, nu pleacă - Gabriel Cotabăță
 3. Fată dragă - Mădălina Manole
 4. Cîntecul somerului - Gabriel Cotabăță
 5. Te-am văzut, mi-ai plăcut - Mădălina Manole
 6. Mi-e frică - Alexandru Andries
 7. Nu mai vreau - Loredana Groza
 8. Un tren de seară - Elena Cîrstea
 9. Dar eu te mai iubesc - Radu Dolgan
 10. Frumoasă doamnă - Daniel Iordăchioie
- Au primit voturi (mai mult decât 5) 65 de melodii dintre care o bună parte sunt aparitii 1990 (premiate atunci).

Titluri cu punctaj considerabil: Scrisoare deschisă - Ovidiu Baciu, Din iubire se și moare uneori - Radu Nistor, Viață de artist - Angela Similea, Numai pentru tine viață - Laura Stoica, Nu e gelozie - Gabriel Cotabăță, O poveste din vest - Aurelian Temișan, Poate mîne - Geanina Olaru, Fără noroc - Oana Sîrbu.

MELODIA ANULUI ROCK

1. Cine mă strigă în noapte - Iris
 2. Poziția de dreptă - Krypton
 3. Cina dragonului - Celealte Cuvinte
 4. Bani vorbesc - Holograf
 5. Buletin de stiri - Cargo
 6. Singur în noapte - Compact
 7. Baba Novac - Phoenix
 8. Rockul destabilizator - Valeriu Sterian și Compania de Sunet
 9. Zile trecind prin mine - Dida Drăgan
 10. Poate de mîne - Sanrock
- Urmează la mică distanță: Profetul - Compact C., Spune pe bune - Holograf, Toată lumea-i amea - Iris, Se lasă rău - Celealte Cuvinte, Povestiri dintr-o gară - Cargo, Am crescut în ochii tăi - Krypton, Cîntecul ploii - Survolaj. Au apărut 62 de titluri în scrisorile primite cu multe piese de acum 2 ani chiar.

NEWCOMERS POP

1. Radu Dolgan
2. Daniela Gyorfi
3. Carmen Trandafir
4. Gheorghe Florin
5. Diana Spînu

INSTRUMENTIȘTI GRUPURI ROCK

GUITARĂ SOLO

1. Adrian Ordean (Compact)
2. Florin Ochescu (Holograf)
3. Sorin Chifriuc (Roata)
4. Eugen Mihăiescu (Krypton)
5. Valter Popa (Iris)

În continuare: Paul Csucsi (ex Compact C.), Adrian Bărăr (Cargo), Zsolt Szabo (Survolaj), Călin Pop (Celealte Cuvinte), Nicu Covaci (Phoenix).

Este raza mea de soare - Gabriel Dorobantu, Remember - Phoenix, Mi-e dor de tine - Cătălin Crisan, Rock XIII - Roata, și Foileton.

EVENIMENTUL ANULUI (MUSICAL)

1. Turneul Phoenix în România
2. Rock 91 (1-2 iunie)
3. Festivalul internațional București 91
4. Festivalul Body Rock - Arad 91
5. Festivalul național Mămăraș 91

Devenimente au fost punctate. Note remarcabile au mai obținut: Festivalul național folk - Om bun - București, 91, Rock 22 (februarie - București) și Festivalul de jazz - Brașov 91.

GUITARĂ BAS

1. Josef Kappl (Phoenix)
2. Iulian Vrabete (Holograf)
3. Doru Borobeică (Iris)
4. Dragos Docan (Krypton)
5. Liviu Tudan (Roșu și Negru)

Urmează: Raul Dudnic (Cargo), Valentin Badea (Roata), Marcel Breazu (Celealte Cuvinte), Marian Ionescu (Direcția V), Teo Peter (Compact).

BATERIE

1. Ovidiu Lipan - Tăndărică (Phoenix)
2. Nelu Dumitrescu (Iris)
3. Edi Petroșel (Holograf)
4. Vasile Dolga (Pro Musica)
5. Florin Ionescu (Direcția V)

Urmează: Lelut Vasilescu (Compact), Leontin Iovan (Celealte Cuvinte), Alexandru Varga (Compact C.), Doru Istudor (Voltaj), Adrian Teterade (Kappa).

PREZENTATORI TV (MUSICAL)

1. Florian Pittis
2. Florian Lungu
3. Mihai Godoroja
4. Petre Magdin
5. Minei Stoica

Au primit voturi Anca Turcașiu, Octavian Ursulescu, Teddy Dumitrescu și Sergiu Alex (TV Cluj).

CEA MAI BUNĂ EMISIUNE MUZICALĂ TV

1. Videodiscooteca
2. Rock Panorama
3. Tele Top
4. Studioul slagărelor
5. O melodie dintr-o sută

Au primit puncte 27 de emisiuni. Urmează: Muzicorama, Mondo muzica, Super Channel, Muzica pentru toti.

CEA MAI SEXY INTERPRETĂ

1. Mădălina Manole
2. Laura Stoica
3. Anca Turcașiu
4. Loredana Groza
5. Silvia Dumitrescu

Urmează: Oana Sîrbu, Sandra Ladoș, Dana Bartzer, Ramona Bădescu, Elena Cîrstea, Daniela Gyorfi, Geanina Olaru.

CEA MAI SEXY INTERPRET (POP/ROCK)

1. Aurelian Temișan
2. Adrian Daminescu
3. Daniel Iordăchioie
4. Gabriel Cotabăță
5. Adrian Enache

LA ROCK:

1. Gabi Nicolau (Krypton)
2. Dan Bittman (Holograf)
3. Cristian Minulescu (Iris)
4. Leo Iorga (Compact)
5. Edi Petroșel (Holograf)

Celealte categorii de la "Sectia Română" data viitoare. Mai exact: Personalitatea anului, Decepțiile anului, Videoclipul anului, Cel mai bun DJ (discotecă), Cele mai bune publicații de specialitate, Cei mai buni publiciști, Cei mai buni prezентatori radio (muzică), Cei mai buni redactori TV (de orice gen).

TEXTIERI

1. Dan V. Dumitriu
2. Andreea Andrei
3. Angel Grigoriu
4. Eugen Rotaru
5. Alexandru Andries
6. George Tărnea
7. Aurel Storin
8. Roxana Popescu
9. Dan Verona
10. Sandu Ștefănescu

Urmează (deși se remarcă o insuficientă cunoaștere a numelor autorilor de text): Gina Teodorescu, C. V. Tudor, Romeo Iorgulescu, Claudia Deleanu, Ion Rus, și a.

AUTORI-INTERPRETI (POP-FOLK)

1. Alexandru Andries
 2. Nicu Alifantis
 3. Mircea Baniciu
 4. Gheorghe Gheorghiu
 5. Stefan Hrușcă
- Umători: Vasile Seicaru, Ducu Berti, Mircea Vintilă, Victor Socaciu, Tudor Gheorghe.

SOLISTE ROCK

1. Dida Drăgan
 2. Elena Perianu (Roata)
 3. Doina Matei-Pocorschi
 4. Maia Florea (ex Secret)
 5. Nicoleta Nicola (Cartier)
- Categoria cea mai săracă, în care Dida Drăgan conduce cu autoritate.

L.P.U. ANULUI

1. Azi - Alexandru Andries
 2. Vino Doamne - Valeriu Sterian și Compania de Sunet
 3. Fată dragă - Mădălina Manole
 4. Prima - iubire și ultima - Gabriel Cotabăță
 5. Cine ești tu oare? - Compact
 6. Iris IV - Iris
 7. Risipitorul de iubire - Nicu Alifantis
 8. Din cîntecelole golaniilor - Cristian Paturcă & comp.
 9. Someday - Elena Cîrstea
 10. Fă-mă Doamne o lacrimă - New Savoy
- Voturi numeroase au mai primit: Fără teamă - Krypton, Cred în tine - Silvia Dumitrescu, Tu

EDDIE VAN HALEN

Un interviu cu cel care a dominat ca stăpin peste deceniul trecut

REP.: Ce-ați făcut de la sfîrșitul turneului „OU812” și pînă acum?

EDDIE: Ce întoarcere în timp! După ce am încheiat turneul în martie 1989, ne-am luat un pic de vacanță. În mai 1990 am deschis barul nostru „Cabo Wabo” și apoi, puțin că puțin m-am apucat să compun pentru următorul album. Astă se întimplă cam aşa: scriam la o piesă cam o săptămână, o arătam celorlalți și o înregistram într-o zi sau două în studioul meu personal. Si aşa mai departe pînă ce Ted Templeman (care a venit să ne dea o mină de ajutor spre final) mi-a spus: „Eddie, ai scris deja 18 bucăți! Nu crezi că ar fi timpul să te opresc și să te gîndesc la album?” Așa că m-am oprit și m-am apucat serios de realizarea albumului.

Rep.: Cum se intitulează?

bui să i se pună astfel de întrebări, credemă!

Rep.: Nu crezi că faptul că OU812 a avut o orientare preponderentă electronică a fost în defavoarea lui?... N-a prea avut succes, din cîte știu.

EDDIE: Cum n-a avut succes? În Statele Unite s-a vîndut mai bine decît 5150! Nu înțeleg ce vrei să spui!

Rep.: În Statele Unite, dar în Europa criticiile au fost deosebite de a fi excelente.

EDDIE: Ascultă, eu nu cîntesc niciodată cronicile de disc! Si dacă unul judecă un disc astă nu inseamnă că părerea lui este unanimă! Puțin îmi pasă de critici, pot să le spui.

Rep.: Ai experimentat lucruri totale noi pe acest album?

EDDIE: Doar un mic truc la prima piesă. Într-o zi cînd înregistram erau un burghiu electric pe masă și m-am servit de

mult prea mulți uită că blues-ul este o parte foarte importantă a rock-ului. De fapt, pe nouă album cînt mult mai mult blues decît sînt obișnuiti fanii VAN HALEN. În fine, sunt prea mulți chitaristi care cîntă cit mai rapid posibil, dar fără substanță...

Rep.: Si nu există nici unul care să se remarcă?

EDDIE: Oh... nu prea știu: în acest moment nu prea ascultă muzică. Dar în ultimul timp nimic nu mi-a atrăt atenția. Si-apoi, de puțin timp am un băiețel și prefer să petrec mai mult timp cu el decît să ascult radio-ul.

Rep.: Cum îl cheamă?

EDDIE: Wolfgang William Van Halen.

Rep.: Excelent! Spuneai despre chitaristi că au început să cînte din ce în ce mai rapid, erăză că există o limită a răpidității?

EDDIE: Aparent, nu. Cred că nu există o limită dar cred în primul rînd că n-are nici un sens! Cum să cîntă cu inima și cu sufletul la o asemenea viteză? Personal, eu sunt incapabil să gîndesc aşa de repede.

Rep.: Oricum, te descurci?

EDDIE: Ei bine, eu nu cînt cît pot de repede, decît atunci cînd simt. Eu nu cînt repede doar pentru plăcerea de a cînta repede.

Rep.: Crezi că evoluția tehnologică a instrumentelor a jucat un rol important în interprétarea chitaristilor?

EDDIE: Personal, nu. Eu rămîn fidel vechilor efecte pe care le-am folosit dinaintea și în plus un echo și un harmonizer. Dacă nu putem face muzică fără efecte ne-am dus dracului! Pentru că este de ajuns ca un singur efect să se strice și totul să-a dus de ripă.

Rep.: Cum te servești tu de harmonizer?

EDDIE: Nu-l utilizez decît pentru că chitara să sună stereo. Nu l-am folosit niciodată pentru a rearmoniza o linie melodică, nu vreau să devin dependent de un efect!

Rep.: În nivelul tău, incă mai fac progrese?

EDDIE: Eu cred că există un studiu la care ajungî atunci când pot să cîntă aproape orice. Cred că interpretarea evoluzează cu anii, dar astă nu inseamnă neapărat un progres. Eu nu mai cînt la fel ca inițial, dar cum să putea să-mi dau seama cum e mai bine?

Rep.: Ai putea să-i iei de la început, lansîndu-le în jazz, de exemplu...

EDDIE: Da, dar eu sunt un chitarist de rock! Cred că jazzmanii cîntă numai pentru el: nu se gîndesc îndeajuns la public. Mie-mi place ca oamenii să mă asculte și să mă aprecieze.

Rep.: De ce te limitezi la rock?

EDDIE: Rock-ul și jazz-ul

au în comun faptul că nu există nici o regulă. Jazzmanii cîntă mai mult pe tonalități și mai incet.

Rep.: Ai cîntat cu Albert Lee și Steve Morse?

EDDIE: Steve și Albert cîntă împreună de 8 ani într-un grup numit XXXXXXXX și mi-au propus un jam-session. Am spus: „Bineînțeles!”. Nici măcar nu stiam piese, era numai pentru distractie.

Rep.: Să vorbim puțin de tehnica: tu ai fost pionierul tapping-ului care s-a răspândit cu ea mai mare viteză în lumea chitaristică; este interesant de varianță de tapping care folosește 4 degete de la mină dreaptă?

EDDIE: Nu, nu prea... Să-l luăm pe Stanley Jordan: el a impins această tehnică extremă de departe, aşa de departe încit nu mai are nevoie de alți muzicieni pentru acompaniament. Să-l că îl folosi lui un bass-ist, cînd el cîntă părțile de bas cu o mină și meleldile cu cealaltă? (Rîse)

Rep.: Sigur, dar poți folosi 8 degete pe o singură coardă de exemplu.

EDDIE: Da, dar nu prea mă interesează astă că! Prefer să scriu cîntecă cit mai bune decît să mă antrenez pentru toate tempiile.

Rep.: În afară de tapping, mai există și alte tehnici noi la fel de revoluționare care au apărut în ultimul timp?

EDDIE: Eu n-am auzit nicio nouă; tu?

Rep.: Ce crezi despre evoluția rock-ului în ultimul deceniu?

EDDIE: Există atâtva trupe care sună la fel încit încep să mă gîndesc la incest.

Rep.: De ce crezi că se întimplă asta?

EDDIE: Pentru că nimeni nu vrea să-si folosească propriile idei: există atâtva tipi care cîntă topurile și spun: „Hopa, trupa asta face ravagli, hal să-l imită!” Cînd a debutat VAN HALEN era moda disco, dar noi n-am ținut cont de asta, noi

ne-am vîzut de treabă, înțelegi?

Rep.: Crezi că rock-ul mai poate fi regenerat?

EDDIE: Bineînțeles! Să luăm punk-ul: acum 15 ani era foarte cîtă mai primitiv de rock. Dar cu cît trupele au progresat și au invitat să cînte la instrumentele lor, punk-ul s-a transformat în new-wave. La fiecare zece ani se întimplă ceva în genul asta. Deci nu-mi fac griji: rock'n'roll-ul nu va murî niciodată!

Rep.: Să te-audă cerul! Dar dacă rock-ul continuă să se-nvîrte în cîrc, publicul nu va sfîrși prin a se pleși?

EDDIE: Ba da, dar de astă se succed generațiile. Eu sunt sigur că cineva va propune ceva nou, pînă la urmă.

Rep.: N-ai sentimentul că showbiz-ul împiedică într-o mare măsură difuzarea muzicii bune?

EDDIE: Dificil de spus. Este posibil, da.

Rep.: Era mai ușor să te lansez pe vremea cînd ai să-ncetu să deci acum?

EDDIE: Nu e nici o diferență! Tu nici nu știu ce greu ne-a fost pînă am semnat primul contract. Am cintat 6 sau 7 ani fără ca cineva să catalică să ne spună căci că se cesaș. Nimeni nu voia să înbădeze face cu noi pentru că la ora aceea disco și punk-ul erau în modă și noi cîntam rock'n'roll. Ne luau drept nebuni. Dar am convinserea că dacă nu crezi cu adevarat în ceea ce faci n-ai nici o sansă! Multe grupuri abandonă după un an de existență pentru că nu i-a băgat nimeni în seamă. Un an e mult prea puțin. Noi am așteptat 7.

Rep.: Ce veți face după zăriția discului?

EDDIE: Avem în vedere reațarea unor filmări și posibilitatea unui turneu. Mai mult nu știu.

Traducere și adaptare după „Hard Force”

ANCA LUPES

EDDIE: Ar trebui să se numească For Unlawful Carnal Knowledge... Dacă ieș numai înțeleale lese FUCK (bohot de ris). Tin să precizez că Andy Johns își asumă producția lui. Albumul conține 11 titlu și durează mai mult de o oră! Ai să vezi, este rock adevarat.

Rep.: Pe ce instrument-ai compus?

EDDIE: Din 11 bucati, doar una e compusă pe synth, celelalte le-am compus pe chitară.

Rep.: Astă a fost o mișcare premeditată?

EDDIE: Nu, pur și simplu aşa mi-a venit. Să astă poate pentru că atunci cînd am compus materialul pentru OU812 eram în plină perioadă synth și nu mă mai atingeam aproape deloc de chitară. De data astă să-ști, intențional contrar! Pînă la urmă nu este decît o chestiune de stare. Toată lumea nu mă întrebă decât: „De unde te inspiri?” Dar eu nu prea slăbu, eu cînt și gata. De fapt eu sunt ultima persoană căreia ar trebui să împărtășească compusul.

EDDIE: Am cintat numai pe noua mea chitară pe care am desenat-o și conceput-o în colaborare cu Ernie Ball; este „Van Halen Signature Guitar” care va fi pusă în vinzare în scurt timp.

Rep.: Să n-ai folosit-o decit pe astă?

EDDIE: Da.

Rep.: De ce?

EDDIE: Pentru că îmi place (Rîse). Este chitară mea și mi se pare normal să cînt pe chitară mea, nu?

Rep.: Dacă tot veni vorba: ce crezi despre evoluția acestui instrument în anii '80?

EDDIE: Cred că sunt prea mulți care încearcă să mă ocoleze. De la Eruption încoace toată lumea face tapping, dar

Cel mai bun single a fost declarat „These Are The Days” al grupului Queen, un gest oficial în memoria lui Freddie Mercury. S-a proiectat o scurtă cuvântare, emoționantă, a lui Elton John, iar Brian May și Roger Taylor au preluat statueta anunțând concertul din aprilie de pe Wembley. Cronicarul prestigioasei reviste se arăta dezamăgit de întregul spectacol al decernării, chiar dacă a curs sampania, au fost muniți de profiteroi și s-a întîlnit lumea bună și industria muzicală britanică. ● Gloria Estefan a donat 1000 de dolari pompierilor voluntari care au salvat-o în 1990 din accidentul suferit în Pennsylvania. ● R.E.M. vor înregistra, conform publicației americane „Los Angeles Times”, un nou disc în diferite localități, inclusiv la Athens (Georgia), orașul lor natal. Data lansării este estimată pentru toamna acestui an. ● 12 piese noi cu The Cure vor figura pe albumul „Wish” înregistrate la The Manor, studiourile din Oxford, cu producătorul David M. Allen. Primul single extras va fi „High” și este programat pentru 16 martie. ● Album Sandra, 1992: „Close To Seven” îar primul single „Don't Be Aggressive”. Remîntesc albumele îndrăgitei soliste, pînă azi: „The Long Play” (1985), „Mirrors” (1986), „Ten On One” (1987), „Into A Secret Land” (1988), „Paintings In Yellow” (1990). Astă pentru că ne-așteptat la ceremonie iar Lisa Stansfield (debutantă anul trecut) Best British Female Artist. Debutanta anului a fost Beverly Craven. R.E.M. este trupa anului (internacional) iar PM Dawn (Best International Newcomer). James sunt considerați drept cea mai bună trupă britanică.

trebă. ● În „Bravo” la Heavy-Metal L.P. Charts (pînă pe 20.02) se află în frunte Nirvana, Guns N'Roses și Scorpions. Populația română și-a restrukturat pașii din nevoie de schimbare și costă 2,10 mărci (din aceeași nevoie).

Deci problema prejurerilor nu-i numai o noastră!

● Concurs internațional rezervat animatorilor intitulat TREMLIN YAMAHA '92 rezervat grupurilor pop sau rock se va încheia cu finala la Paris la Grand Rex (19 iunie).

Cîștigătorii vor pleca în octombrie pentru finala mondială din Japonia. Pînă la 15.04 se pot face inscrieri.

Adresa: Yamaha Musique France – BP 70 – 77312 Marne-la-Vallée Cedex 02 (informație din Rock & Folk din martie).

● „Mediometrie” a publicat rezultatele unui sondaj privind audiența de care se bucură diferitele posturi de radio (noiembrie-decembrie 1991) din Franța. RTL (18,7%), Europe 1 (11%), France Inter (10,8%), NRJ (9,5%), France Info (6,9%).

Oare cînd vom avea și noi un sondaj serios în domeniul?

● La 31 martie la Bercy va cînta Joe Cocker, avându-l ca invitat special pe Tony Joe White.

● New Kids On The Block îl-au dat în judecătă pe fostul solist vocal Gregory McPherson (adesea s-a afișat și la keyboards) care îl acuzase printre-o declarație publicată în New York Post (29 ianuarie) că și-a trădă vocile.

McPherson susține că vo-

cile (în majoritatea lor) aparțin lui Maurice Starr și fratelui acestuia Michael Johnson. În turneu din 1989, susține McPherson, folosea vocile celor doi pe sampler pentru a completa vocile insuficiente și adesea false ale celor din grup. New Kids susțin că acuzele sunt „false și doamătoare, având ca scop compromiterea lor în ochii lumii și a industriei muzicale”. McPherson a fost profesor de muzică și compozitie la Universitatea din Massachusetts, specializat în muzică electronică și compozitie, este foarte sigur pe ceea ce spie și afirmă că are dovezi zdobitoare. Să altă procese să intre într-o imprejură Maurice Starr și același McPherson, precum și cel al imprejurării, reclamat de compozitorul James Capra, autor al piesei „Angel” de pe primul album New Kids On The Block. Să așteptăm dezbordările legale și alegătorii dedicării periodice de la noi. La Mulți Ani, doamnelor și domnișoarelor!

de toate

● BRITS 1992 AWARDS s-a desfășurat la Hammersmith Odeon din Londra. Informația ne parvîne din New Musical Express. La Best British Group, The KLF, au împărțit premiul cu Simply Red. La festivitate The KLF, au cintat cu Extreme Noise Terror, o trupă thrash. La un moment dat, Bill Drummond a dispărut revenind cu un automat pe care l-a folosit trăgind cîteva gloanțe oarbe. Televiziunea a difuzat înregistrarea în programul de noapte. Seal a venit de 3 ori pe scenă pentru Best Video („Killer”), Best Album și Best British Male Artist. Trevor Horn a fost declarat cel mai bun producător, mai cu seamă pentru munca sa la discul lui Seal. Prince a fost declarat Best International Solo Artist, dar a absentat la ceremonie iar Lisa Stansfield (debutantă anul trecut) Best British Female Artist. Debutanta anului a fost Beverly Craven. R.E.M. este trupa anului (internacional) iar PM Dawn (Best International Newcomer). James sunt considerați drept cea mai bună trupă britanică.

de toate

JAZZ

CARTEA DE JAZZ

GASTON CRIEL — SWING

Est-Samuel Tastet Editeur 1988 — Paris

BENNY GOODMAN

Nu demult, într-un articol „Jazz la bibliotecă” din revista „Baricada” (14 ian. 1992), recomandam mai ales tinerilor melomani cărțile de jazz scrise sau traduse la noi în decursul ultimelor decenii. Spuneam atunci, și repet și cu acest prilej, că recomiterea jazzului, bucuria întâlnirii cu acest fenomen muzical al sec. XX, nu poate fi completă decât prin dublarea auditelor — înregistrări sau live, cu lectura scrierilor — cărți și articole — dedicate acestui gen.

Iată că în această vreme la magazinul „Muzica” din Capitală, pe lîngă 2-3 discuri răzlete de jazz — reeditări (M. Popp, J. Răducanu, Anca Paraghi — Mircea Tiberian), putem găsi și acest eseu despre stilul swing și nu numai, scris de un adevarat fan al jazzului, francezul Gaston Crieli.

Sunt citati citiva dintre marii artiști ai jazzului, ai muzicii universale și ai literaturii. Sunt extrase citiva fotografii din albumul autorului cu celebriți ale jazzului, precum: L. Armstrong, D. Ellington, Ch. Parker, D. Gillespie, Beneficiem de o prefată a lui Jean Cocteau și o postfață a lui Charles Delaunay.

Gaston Crieli nu este și nici nu se pretează un jazzolog de talie lui L. Feather, M. Stearns, J. Gonda, E. Berendt sau A. Hodeir, dar entuziasmul și fanția cu care scrie despre acest stil ce a dominat epoca de aur a jazzului și care constituie

ALEXANDRU SIPA

INFO-JAZZ

• În 1992 se înțelegă 40 de ani de la întemeierea celebrului grup instrumental „Modern Jazz Quartet” condus de pianistul John Lewis (cu Mitt Jackson — vibrafon, Percy Heath — contrabass, Connie Kay — baterie). Vom reveni asupra acestui eveniment aniversar în viitoarele numere ale revistei...

• Editurile Atlas realizează colecția „Geniile blues-ului” constând în 48 (!!!) CD-uri, fiecare însoțit de o fasciculă scrisă. Primul număr al colecției a fost dedicat lui John Lee Hooker („Boogie Man” — BLU CD 3001).

• Sub egida Institutului de Jazz Thelonious Monk s-a derulat Competiția Internațională a Saxofonului de

Jazz în zilele de 23 și 24 noiembrie 1991, la „Smithsonian Institution”, în Washington DC. Un juriu alcătuit din Benny Carter, Jackie McLean, Bradford Marsalis, Frank Wess, Jimmy Heath, a atribuit Premiul I în valoare de 10.000 \$ tinăruilui (22 ani, cunoscut ca „fericitul”) saxofonist Joshua Redman, de care sărem să mai auzim vorbindu-se...

• International Association Of Schools Of Jazz creat în 1930 în scopul încurajării contractelor între instituțiile de învățămînt jazz-istic și tipărit primul său bullettin informativ în decembrie 1991, sub titlu „News Letter”. Contractul cu IASJ se poate realiza pe numele Juliană Van Stolberglaan 1, 2595 CA Haga, Olanda.

FLORIAN LUNGU

WE WANT MILES !!!

„Intotdeauna le-am spus muzicianilor mei că într-o melodie există mereu o altă melodie...” — spunea Miles Davis cu ocazia unei serii sufocante de interviuri după lansarea L.P.-ului „TUTU”. Am promis în numărul trecut că vom încerca să definim personalitatea artistică a acestui mare muzician de jazz din perspectiva trăsăturilor sale de jazzman, mai importante pentru istoria jazz-ului decât caracterul de indiscretabil „pop hero” pe care l-a avut.

Anul acesta la 25 mai, Miles Davis ar fi împlinit vîrstă de 66 de ani. Prezențele sale scenice ar fi întărît și mai mult gradul său de notorietate în lumea muzicală. Trecut în neființă la 28 septembrie 1991, Miles a lăsat în urmă o epocă, un nume ce rezonăza în mod special în sufletul oricărui iubitor de jazz. De ce? În primul rînd pentru că de la 18 ani, Miles Davis s-a afiat permanent printre acei neobosiți exploratori de noi orizonturi în jazz. Astfel, în anii '40 a luat parte la experimentele care au emancipat jazz-ul, desfăcindu-l definitiv din matca perioadei clasice. Trecind printre primii această poartă spre jazz-ul modern, Miles Davis a contribuit apoi direct la nașterea stilului „cool” — aerisit, degajat, cultivat cu sonorități rafinate. S-a inscris și alături de mulți muzicieni care au promovat acel „Third Stream” — actuala curentă ce încercă o apropiere de muzica clasică, Miles Davis, mereu „ahead” — cu un pas înainte — a abordat stilul „hard-bop”, nezeitând să se îndrepte chiar spre „free”, unde s-a desfăsurat pe spații ample, aproape „interminabile” ca durată. Tot Miles a fost acela care prin editarea a două discuri antologice, a determinat geneza fuziunii dintre jazz și rock din anii '70. Mai concis spus: o carieră prodigioasă și în acceași măsură controversată să cum au fost și sint părările criticiilor ca și ale publicului.

Unii îl apreciază pe Miles Davis pentru perioada sa de început, alții pentru cea care se raporează la stilul Hard-bop, cei mai tineri vad însă în Miles un idol de necontestat al jazz-ului de fusiu. Oricare ar fi părurile și gusturile, Miles Davis rămîne un exemplu de vitalitate artistică.

Marele jazzolog J.E. Bertrand scria într-o articolă din viața sa că „Miles Davis poate fi considerat un magician, un neobosit creator de nou, de muzică pentru vizitor”. Miles însuși afirmă după editarea celebrului LP

„Round Midnight” realizat în compania unor mari muzicieni de jazz modern (John Coltrane, Paul Chambers, Philly Joe Jones, Red Garland): „Eu cred un sound rotund, al meu, trebuie să mă găsiti undeva... în aerul muzicii pe care o cint... nu o să mă auză niciodată craponat de pămînt.”

FLORIAN LUNGU

Vom reveni în numărul viitor cu citiva extrase din volumul autobiografic „Round Midnight” și cu o parte din discografia de început.

MIHAI GODOROJA

IRIS, DUPĂ 1982...

Spunem deci, în numărul trecut, că în primăvara lui '92 grupul se găsea în mare formă și într-o componentă ideală (Nuțu Oliecanu, Ilie Adrian, Marty Popescu, Nelu Dumitrescu și Cristi Minculescu) care însă după turneu cu cenacul „Flacăra” pe ritor și în Transilvania, se va sparge în IRIS (Nuțu, Marty, Nelu + GEOSTANICA — vocal, înlocuit cîteva luni de SANDA LACATUȘU, + DAN BADULESCU-ch. înlocuit și el de Ochescu) și VOLTAJ, în care Cristi și Ilie în diferite formule cu Horatiu Rad, Doru Borobeică, Dan Ciampor, Nicolae Dinescu, Gabriel Nacu ajung No. 1 în inițiale fanilor genului, pentru un an de zile. Încadrat în Cenacul, IRIS ducă o viață dublă dar „înșinuită” financiar și în iulie 1983, recuperindu-l pe Minculescu, prezentând albumul „IRIS I”, înregistrat în noiembrie-decembrie. Dar vine Revelionul de la Breața și Cristi pleacă iarăși pentru un an (grup Totuș, cu Irații Păunescu și alții) în timp de IRIS își refac formula instrumentală (Nuțu, Marty, Nelu și Ilie Adrian) și adoptă pe Dan Bittman ca solist, un bun showman dar totuș „altă voce” în „sunetul Iris”. Așa se scurge unu 1984 pînă spre ioană, cînd Marty pleacă la Roșu și Negru, apoi Holograf și apoi, definitiv, din tară. În septembrie apare și primul lor album și prima „deafă” de la Electrecord — 1.800 lei pentru fiecare (? !) Marty a fost înlocuit cu DORU BOROBECĂ; în ianuarie '85 Cristi revine la marea dragoste pe care nu o va mai părăsi. În '86, februarie, grupul își aniversează 10 ani de existență (agitător nu ?) și apoi Nuțu pleacă la Bolograf, înlocuit de VALTER POPA și apoi MIHAI ALEXANDRU; la finele anului, se înregistrează „IRIS II”. Componenta va deveni mai stabilă în 1987 și '88 (în ioană Mihael Alexandru părăsește grupul) și se înregistrează al treilea LP („Nu te opri”) și prin aprilie '88 un meciopolitic (militie, pardon) — fani

după un concert la Miercurea Ciuc, urmat de o suspendare a membrilor grupului din partea Consiliului Cultural, ridicarea astăzilelor durind cam trei luni. Viața poporului românesc devine tot mai dificilă, fără strălucire și totuș „IRIS IV” este înregistrat în noiembrie-decembrie 1989, în formă Nelu, Cristi, Valter, Doru și CALIN CLAMA (claviaturi). La 23 decembrie '89, cu gîndul și sufletul la

Cronica
sentimentală

Timișoara, grupul susține ultimul concert al anului la teatral „C. Tanase”, bine păzit în sală și stradă de militie și „băieți”.

Epoaca postrevoluționară menține grupul în atenție și la 22 februarie 1990, alături de trei grupuri britanice. IRIS urcă pe podiumul Polivalentă și într-o reprezentă România la Agricento-Italia într-un festival rezervat tărilor din Est. În această perioadă este cooptat și DAN ALEX SIRBU (ch.) înlocuit pentru o perioadă de MANUEL SAVU.

Vă mai aduceti aminte de dramaticele apeluri la Radio-TV din august '90, dumă ce un incendiu mistios într-o echipament tehnic al grupului ? Trebuie că eram încă prea săraci să căsalarea să așumă Dan Sirbu, care a revenit în formă aducind un nou echipament.

Si așa trece și '90 și '91, mai vîscol sau mai trist, inclusiv cu patru concerte în nordul Italiei (Milano, Bergamo). Si așa ne-a găsit și '992...

Sînă că această cronică nu a prea fost... sentimentală, dar prea multe lucruri concrete, soci, mai trebuie încă săturate. Scris. Poate că o vîtoare carte autobiografică pe care Cristian Minculescu o scrie alături de un prieten gazetar (Costin Manolino) va umple golurile pe care viața și istoria altă de agitate pentru IRIS, ne permit să le bănuim. Cit de grea și totodată minunată este această viață a recelului nostru ? Cîtă divină nebunie sau sacrificii au făcut acești băieți ? Nică noi, cei care am fost destul de aproape de ei, nu le vom săi niciodată ! A venit edată Cristi, era prin 1982 sau '83 și grupul începusă să se descurce „financiar” și mi spune : „Nea Rebul, am venit acasă, după trei săptămâni de turneu și l-am pus mamei în mină un teane de șute ; mama, mama men, a dat să-mi sărute mină și a izbucnit în plins. Am plins și eu, eu vagabondul familiei, plecasă alături nu-i bun de nimic, stie nimai să cînte, am plins Nea Rebul, mă crezi... ?”

Te cînd Cristi, si pe tine si pe

Nelu si pe Doru si pe Valter si pe

Dan. Si pe toți cei ce au fost

înțigă voi în 15 ani de IRIS. Si

vom veni miine la Polivalentă

să vă vedem și să vă ascultăm.

o să desfaceam posate o sticla de

campanie și o să vă cîntăm „La

măni” și să vă cîntăm...

AUREL GHERGHE

La multi ani!

happy birthday!

1

Bob Affuso (Skid Row) 1963, Thomas Anders 1983, Harry Belafonte 1927, Dirk Benedict 1945, Nik Kershaw 1958, Catherine Bach 1954, Mike D'Abbo (Manfred Mann) 1944, Patsy Kensit 1953, Roger Daltrey (The Who) 1944.

2

Jon Bon Jovi (Bon Jovi) 1962, Gordon Thomson 1945, Barry Murphy (Spider Murphy Gang) 1954, Uschi Glas, Willie

ROCH VOISINE

Chambers (Chambers Brothers) 1938, George Benson 1943, Lou Reed (Velvet Underground) 1945, Rory Gallagher 1943, Jay Osmond 1955.

3

Albert Fields (The Party) 1975, Anita Hegeler 1931, Junior Parker 1927, Jane Garafat (Dr. Hook & The Medicine Show) 1941, Douglas Kenneth Osmond (Osmond Boys) 1976, Laurence Tolhurst (The Cure) 1959.

4

Chris Rea 1951, Bobby Womack 1944, Ronn Moss 1952, Umberto Tozzi 1952, Patsy Kensit (Eighth Wonder) 1968, Shakin' Stevens 1948, Mary Wilson (Supremes) 1944, Chris Squire (Yes) 1943, Jason Newsted (Metallica) 1963.

5

Eddy Grant 1943, Richard Sanerson 1953, Andy Gibb 1958.

6

Betty Boo 1970, David Gilmour (Pink Floyd) 1945, Andrea Elson (Alf) 1939, Harold "Toni" Schumacher 1954, Furry Lewis 1929, Hugh Grundy (Zombies) 1945, Kiki Dee 1947.

7

Ivan Lendl 1950, Paul Davis (Happy Mondays) 1955, Gina Pătrășcu 1954, Siggi Wentz 1950, Taylor Dayne 1962, La-

CHRIS REA

ura Branigan 1957, Peter Wolf 1946, Chris Taylor White (Zombies) 1943.

8

Cesar Durcin (Kassav) 1957, Steve Granley (Eighth Wonder) 1952, Gary Numan 1958, Richard Derbyshire (Living In A Box) 1960, Randy Meisner (Poco, Eagles) 1946, Peter Gill (Frankie Goes To Hollywood) 1954.

GEORGE NICOLESCU

9

Ornella Muti, Clayton Moss (The Cross) 1952, Katja Ebstein 1945, Chris Thompson 1948, Lloyd Price 1933, Mickey Dolenz (Monkees) 1945, Ray Royer (Procol Harum) 1945, Robin Trower (Procol Harum) 1945, Jimmie Fadden (Nitly Gritty diri Band) 1948, Dan Andrei Aldea 1950.

10

Neneh Cherry 1964, Chuck Norris 1940, Marianne Rosenberg 1955, Tina Charles 1955, Dean Torrence (Jan & Dean) 1940, Tom Scholz (Boston) 1947, Lennox Wolf (Kingdom Come) 1952, Adi Ordean (Compact) 1955.

11

Nina Hagen 1955, Eric Jelen 1965, Bruce Watson (Big Country) 1961, Mark Stein (Vanilla Fudge) 1947, Harvey Mandel 1945, Bobby McFerrin 1950, Lawrence Welk 1903.

12

George Niculescu 1950, Steve Harris (Iron Maiden) 1956, James Taylor 1948, Paul Kantner (Jefferson Airplane, Starship) 1942, Les Holroyd (Barclay James Harvest), Al Jarreau 1940.

13

Adam Clayton (U2) 1960, Ron Rogers (I'm a Paul) 1959, Chris Robert 1946, Nell Sedaka 1939, Donald York (Sha Na Na) 1949, Joe Walsh (Ex - Eagles) 1949.

14

Pete Mihăilescu 1928, Adrian Zined 1954, Steve Kanaly (Dallas) 1946, Quincy Jones 1933, Loretta Lynn 1940, Walter Parazaider (Chicago) 1945.

15

Terence Trent D'Arby 1962, Juia Biedermann 1967, Mike Oldfield 1953, Sabrina 1968, Bret Michaels (Poison) 1951, Mike Love (The Beach Boys) 1941, Roy Clark 1933, Sly Sto-

MARTIE

ne 1944, Arif Nardini (Producer) 1932, Phil Lash (Grateful Dead) 1940, Howard Scott (War) 1946, Ry Cooder 1947, Dee Snider (Ex - Twisted Sister, Desperado) 1955, Jacques Huston 1940, Lightnin' Hopkins 1912.

16

Erik Estrada 1949, Karl Heinz Bohm 1927, Jerry Jeff Walker 1942, Nancy Wilson (Heart) 1954, Mark Rogers (Hollywood Blond) 1950, Terry Lewis 1926, Wolfgang Vantalem, Gabriel Litvin (FFN) 1950.

17

Andrew Farriss (INXS) 1960, Mike Lindup (Level 42) 1959, Rob Lowe 1954, Janet Gardner (Vixen) 1966, Roxanne Petrucci (Vixen) 1956, Kurt Russel 1951, Patrick Duffy 1949, Lesley Anne Down 1954, Sydney Rome 1951, John Sebastian 1944, Harold Brown (War) 1946, Nat King Cole 1919.

THOMAS ANDERS

18

Caroline Legrand 1970, Horia Moculescu 1937, Wilson Pickett 1941, Jason John (Big Fun) 1967, Charley Pride 1938, Robert Harrison (Procol Harum) 1947, Jeff La Bar (Cinderella) 1965, Jason McMaster (Dangerous Toys) 1965.

19

Bruce Willis 1955, Tommy Piper (Alfa Stimme) 1941, Wolfgang Ambros 1952, Paul Atkinson (Zombies) 1946, Derek Longmuir (Bay City Rollers) 1952, Gary Thain (Uriah Heep) 1976, Billy Sheehan (Mr. Big) 1953.

20

Richard Drummie (Go West) 1959, Carl Palmer (Emerson Lake & Palmer) 1947.

21

Timothy Dalton 1964, Lothar Matthäus 1961, Roger Hodgson

HUMAN LEAGUE

MIRCEA VINTILĂ

1950, Ayrton Senna, Hubert Kohl 1931, Matthew Broderick 1952, Son House 1902, Rose Stone (Sly & The Family Stone) 1945, Share Pedersen (Vixen) 1957.

22

Susanne Sulley (Human League) 1963, Hugo Egon Balmer

SABRINA

1950, André Heller 1945, Karl Malden 1914, William Shatner 1930, Glen Campbell 1936, Keith Relf (Yardbirds / Renaissance / Armageddon) 1943, Jeremy Clyde 1944, Patrick O'Live (Hot Chocolate) 1947.

23

Marty Pillow (Wet, Wet, Wet), Chaka Khan 1953, Richard Grieco 1964, Ice MC 1965, Mircea Vintilă 1949.

24

Arena 1960, Lee Oskar (War) 1946, Mike Kellie (Spooky Tooth) 1947, Hansjörg Schwaeber 1964.

VIORELA FILIP

25

Carmen Mureșan 1953, Paul Michael Glaser, Steve Norman (Spandau Ballet), Elton John 1947, Tracy Chapman 1985, Johnny Burnette 1934, Joye Ashton 1938, Aretha Franklin

1943, Donnie Vie (Enuff Z'Nuff) 1964, Ron Keel 1961.

26

Steven Tyler (Aerosmith) 1948, Roch Voisine 1963, Billy Warlock 1960, Leonard Nimoy, James Caan, Rufus Thomas 1917,

LOU REED

Fred Parris (Five Satins) 1936, Diana Ross 1944, Richard Tansey (Electric Light Orchestra) 1948, Fran Sheehan (Boston) 1949, Jutta Speidel 1954.

27

Angel Schleifer (Bonfire) 1962, Andy Bown (Status Quo) 1947, Ingo Schmid 1970, Clark Datchler 1964, Leroy Carr 1905, Wally Stocker (Babys) 1954, Michael York 1942, Tony Banks (Genesis) 1950.

TRACY CHAPMAN

28

James Atkin (EMF) 1969, John Evans (Jethro Tull) 1948, Charles Portz (Turles) 1945, Mark Spiro 1957, Barbara Wussow 1961.

29

Jennifer Capriati 1976, Christopher Lambert 1957, Terence Hill 1933, Wolf Maahn 1955, Perry Farrell (Jane's Addiction) 1969.

30

Lene Lovich 1949, MC Hammer 1963, Konrad Kitner (Abstürzende Brieftauben) 1962, Wolfgang Niedecken (BAP) 1951, Eric Clapton 1945, Warren Beatty 1937, Patrick Bach 1968, Willie Nelson 1933, Graeme Edge (Moody Blues) 1944, Jim Dandy (Black Oak Arkansas) 1945, William Hurt 1950.

31

Erik Turner (Warrant) 1964, Angus Young (AC/DC) 1952, Adrian Enescu 1948, Richard Chamberlain 1935, G. Allan Nichol (Turtles) 1946, Nick Ralphs (Mott the Hoople / Bad Company) 1948, Tony Brock (Babys) 1954, Herb Alpert 1937.

10 melodii pentru
VINERI ÎN NOAPTEA DIRECT

Ne-au vizitat Mihai Constantinescu (debut absolut și plăcut), Ovidiu Baciu (debut furtos și tineresc), Stefan Mardale (debut timid și matur), precum și Gabriel Cotabăță (revenire după multiple reclamații din partea fanilor). A explicitat cu această ocazie și motivele renunțării la plecare în Italia. Telefoanele rămân neschimbate: 13 69 01, și 14 31 90.

Lista melodiei pentru 6 martie 1992.

1. And You My Love - CHRIS REA
2. Don't Go Breaking My Heart - ELTON JOHN/KIKI DEE
3. Papa Loved Mama - GARTH BROOKS
4. Am crezut în ochii tăi - KRYPTON
5. Mother And Child Reunion - PAUL SIMON
6. Frumoasă doamnă - DANIEL IORDĂCHIOAEI
7. Girls Girls Girls - SAILOR
8. Asăptind-o pe Maria - ALEXANDRU ANDRIES
9. Asăză i-e ziua ta - NICOLAE NIȚESCU
10. How Could I Fall - SIMPLY RED

Si de astă dată cofetăria ANA a fost cu noi. Astă nu înseamnă că nu ne mai putem înduci puțin. Pentru 8 martie vor fiigure în program și alte melodii potrivite. Băieți vor avea prioritate la dedicații, așa cum e elegant într-o astfel de ediție.

I.p.m.+a.p.

MIHAI CONSTANTINESCU OVIDIU BACIU de ziua lui se răcorește la V.N.D. (21 ani)

ȘTEFAN MARDALE (FOILETON) se miră de ce vede la noi

ABONAMENTE!

Primul experiment a fost parțial reusit. Varianta expediției banilor pe adresa redacției (pe numele Orlando Deladi) este cea mai sigură. Pentru cei care doresc, pînă la 15 martie primim soliciările pentru luniile aprilie, mai, iunie (203 de lei, care includ și taxa de timbru). Formula abonamentelor "autocolectate" pe care o realizăm cu ajutorul RODIPET-ului pare să fie viabilă. Așteptăm confirmarea de primire a celor care au apelat la noi. Cînd vom depăși cifra celor 1.000 de abonamente minime, ne putem face plănuiri de viitor. Altă soluție pentru a ne testa utilitatea și a verifica fideliitatea noastră.

Pentru mandat vă rugăm să treceți numele și adresa corectă, cu majuscule (nu uități numărul de cod!), precum și precizarea „Pentru abonament”.

Topuri de tot felul

HOT 100 SINGLES BILLBOARD (pînă la 29 februarie)

1. I'm Too Sexy - Right Said Fred
2. To Be With You - Mr. Big
3. I Love Your Smile - Shanice
4. Diamonds And Pearls - Prince And The N.P.G.
5. Remember The Time - Michael Jackson
6. Don't Let The Sun Go Down On Me - Elton John / George Michael
7. Tell Me What You Want Me To Do - Tevin Campbell
8. Smells Like Teen Spirit - Nirvana
9. All 4 Love - Color Me Badd
10. Finally - Ce Ce Peniston
11. Good For Me - Amy Grant
12. Masterpiece - Atlantic Starr
13. Vibiology - Paula Abdul
14. Uhh Ahh - Boyz II Men
15. Missing You Now - Michael Bolton
16. Save The Best For Last - Vanessa Williams
17. Tears In Heaven - Eric Clapton
18. Beauty And The Beast - Celine Dion And Peabo Bryson
19. If You Go Away - N.K.O.T.B. (prima săptămînă)
20. Everything Changes - Kylie Minogue
21. Make It Happen - Mariah Carey
22. Romeo & Juliet - Stacy Earl
23. Kissin' The Wind - Nia Peeples
24. Ain't 2 Proud 2 Beg - TLC
25. Juice (Know The Ledge) - Eric B. & Rakim

TOP ALBUMS (BILLBOARD)

1. Ropin' The Wind - Garth Brooks
2. Dangerous - Michael Jackson (revine de pe 4)
3. Nevermind - Nirvana
4. No Fences - Garth Brooks (75 de săptămîni în top)
5. C.M.B. - Color Me Badd
6. Cooleyhighharmony - Boyz II Men
7. Time, Love And Tenderness - Michael Bolton
8. Too Legit To Quit - Hammer
9. Achtung U2
10. We Can't Dance - Genesis
- O singură intrare nouă printre primele 100 de locuri: 38. Mack Daddy - Sir Mix-A-Lot. Pe locul 99 se află Bonnie Raitt cu Nick Of Time (de 143 de săptămîni în top).

HOT RAP SINGLES

1. The Choice Is Yours - Blacksheep
2. The Phunkyy Feel One - Cypress
3. Poor Georgie - MC Lyte
4. Oochie Coochie - M.C. Brains
5. Steady Mobbin - Ice Cube
6. How To Flow - Nice & Smooth
7. Groove With It - Big Dady Kane
8. Latifah's Had It Up 2 Here - Queen Latifah
9. Shut'em Down - Public Enemy
10. Fire & Earth - X-Clan

MUSIKMARKT (singles, începutul lunii)

1. Das Boot - U 96
2. Smells Like Teen Spirit - Nirvana
3. Black Or White - Michael Jackson
4. Don't Let The Sun - Elton John / George Michael
5. Justified And Ancient - The KLF
6. Let's Talk About Sex - Salt N' Pepa
7. You - Ten Sharp
8. Obsession - Army Of Lovers
9. Always Look On The Bright Side Of Life - Monty Python
10. Colour Of Love - Snap

THE RECORD (CANADA) - 10.02.1992

1. Finally - Ce Ce Peniston
2. Don't Let The Sun... - George Michael / Elton John
3. I'm Too Sexy - Right Said Fred
4. All 4 Love - Color Me Badd
5. I Love Your Smile - Shanice
6. It's So Hard - Boyz II Men
7. Mysterious Ways - U2
8. Beauty And The Beast - Celine Dion And Peabo Bryson
9. Can't Let Go - Mariah Carey
10. Black Or White - Michael Jackson

NETWORK UK TOP LP'S (pînă pe 29 februarie)

1. Stars - Simply Red
2. High On The Home Side - Wet Wet Wet
3. We Can't Dance - Genesis
4. Peacock - Lisa Stansfield
5. Emotions - Mariah Carey
6. Dangerous - Michael Jackson
7. Greatest Hits II - Queen
8. No Regrets - The Walker Brothers
9. Time, Love And Tenderness - Michael Bolton
10. Diamonds & Pearls - Prince And The N.P.G.

PUBLICITATE

prin

TARIFFE ORIENTATIVE

Pentru societățile de stat și particulare românești - în paginile interioare - 100 lei/cm².

Pentru societăți mixte - în paginile interioare - 125 lei/cm².

Pentru firme străine (în paginile interioare) - 200 lei/cm².

Pentru apariția pe prima pagină, tariful va fi majorat cu 100%.

Pentru apariția pe ultima pagină, mărarea va fi de 50%.

Pentru mai mult de 10 apariții și în funcție de suprafața solicitată se pot acorda reduceri între 5-20%.

Pentru apariția pe o pagină întreagă se poate acorda o reducere între 10-20%.

Pentru mica publicitate - aniversări, comemorări, diverse - 15 lei/cuvintul.

Pentru vinzări-cumpărări - 25 lei/cuvintul.

Pentru elevi și studenți, la Mica Publicitate se acordă o reducere de 50%.

Pentru contracte de mare publicitate, pe termen lung, de minimum un an, de dimensiunea unei pagini întregi, tariful este negociabil, chiar sub limitele precizate.

Pentru informații suplimentare vă puteți adresa serviciului de publicitate al „CURIERULUI NAȚIONAL” S.A., la telefon 14.67.47.

Locul actual	Ediția trecută	Nr. de prezente	Titlul melodiei	Interpretul
1	1	4	Un tren de seară	Elena Cîrstea
2	2	3	Rămîni cu bine	Vasile Seicaru
3	5	2	Viată de artist	Angela Similea
4	-	1	Zile reale, zile bune	Mirabela Dauer
5	-	1	Ce va fi cu iubirea mea	Loredana Groza

TOP 5 POP - R

1	1	4	Un tren de seară	Elena Cîrstea
2	2	3	Rămîni cu bine	Vasile Seicaru
3	5	2	Viată de artist	Angela Similea
4	-	1	Zile reale, zile bune	Mirabela Dauer
5	-	1	Ce va fi cu iubirea mea	Loredana Groza

TOP 5 ROCK - R

1	1	4	Exercițiu	Valeriu Sterian și Compania de Sunet
2	2	5	Spune pe bune	Holograf
3	-	1	Blues și ploaie	Sunet Transilvan
4	4	4	Mi-e teamă de lumea ta	Dida Drăgan
5	-	1	Praștia cu lunetă	Foileton

TOP 10 POP - S

1	3	4	Keep Coming Back	Richard Marx
2	5	4	Night Calls	Joe Cocker
3	9	2	Ice Machine	Depeche Mode
4	2	4	When A Man Loves A Woman	Michael Bolton
5	1	5	Good Vibrations	Marky Mark & The Funky Bunch
6	10	2	Stars	Simply Red
7	6	6	Black Or White	Michael Jackson
8	-	1	Stay With Me Tonight	Chris Norman
9	-	1	Saltwater	Julian Lennon
10	-	1	Diamonds & Pearls	Prince & The N.P.G.

TOP 10 ROCK - S

1	2	5	No Son Of Mine	Genesis
2	6	3	Smells Like Teen Spirit	Nirvana
3	1	5	Don't Cry	Guns'N' Roses
4	7	3	Prisoners In Paradise	Europe
5	9	3	Heaven's Train	Badlands
6	5	4	No More Tears	Ozzy Osbourne
7	-	1	Mysterious Ways	U2
8	3	5	Nothing Else Matters	Metallica
9	10	2	Wasted Time	Skid Row
10	8	5	The Show Must Go On	Queen

Ediția 4 pe 1992. Vă rugăm să precizați pe plic: TOP 30 și pentru ediția a 5-a (sau numărul la care urmărează să colaborați). Numerotăm doar aparițiile de top, nu și săptămînile intermediare. O nouă listă de propuneră veți găsi în numărul viitor. Ea depinde de înregistrările pe care le detinem, așa că nu vă mirați cind nu e mereu la zi. Să nu uităm că topul se difuzează la radio!

PRET 15 LEI